

வெண்ணிலா

ISSN 2792-1050

காலாண்டிதழ்.
QUARTERLY.

வேலூர்
VENNILA

கவிதை மஞ்சர்.
Poetry Inflorescence.

தெற்கின் இலக்கியப் பொற்சித்திரம்,
பன்முகப் பெண் ஆளுமை
வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்.

இதழ்: 15. ஒக்டோபர்-டிசம்பர் 2024. ரூபா. 100/=

noolaham.org | aavanaham.org

TYPESSETTING
GRAPHIC DESIGNING
PHOTOCOPY
OFFSET PRINTING
DIGITAL PRINTING
LAMINATING
BINDING
&
Many more services
at the cheapest rates

Jesa Grafix

FINEST CREATIVE & PRINTING SOLUTION

PHOTOCOPY | PRINT | SCAN

075 656 9393

No. 281, Main Street, Maruthamunai
jesagrafix24@gmail.com

வெண்ணிலா

வேணிகூடு - கவிதை மஞ்சரி.
VENNILA - Poetry Inflorescence.

காலாண்டிதழ்

ISSN 2792-1050

நான்காவது ஆண்டு - இதழ்: 15 ஒக்டோபர்-டிசம்பர் 2024.

வாசிப்பை மேம்படுத்துவதும், புதிய பல கவிஞர்களை உருவாக்குவதுமே எமது நோக்கம்.

ஆசிரியர்:

கவிஞர் எஸ் ஏ கப்பார்
kavignarsagaffar@gmail.com

முகவரி:

378/2, லம் லம் வீதி,
மருதமுனை - 03 # 32314
இலங்கை.

...

மின்னஞ்சல்:

vennilakavithaimanjari@gmail.com

தொடர்பு : 077 6968 697

வட்ஸ்அப் : 077 6968 671

...

புலங்கள்:

நன்றி - இணையம்.

அட்டையை அலங்கரிப்பவர்:

வெலிகம
ரிம்ஸா முஹம்மத்.

Editor:

Poet S. A. GAFFAR
kavignarsagaffar@gmail.com

Address:

378/2, Zam Zam Road,
Maruthamunai-03 # 32314
Sri Lanka.

...

Email:

vennilakavithaimanjari@gmail.com

Contact: 077 6968 697

WhatsApp: 077 6968 671

...

Digital Printing:

S. A. Jezeem, Jesa Grafix,
Main Street, Maruthamunai.

Information Technology:

A. G. Afraan Muhammed
(University of Ruhuna.)

Page Layout & Cover Design:

S. A. Abdul Gaffar DICP, DIHE & DIEC
abdulgaffar9@gmail.com

Published by:

Digital Information System (D/S)
Contact: 07 5858 5656

உள்ளே

ஆசிரியரிடமிருந்து: (5)

- நண்பன் கவிஞர் அபார்

அட்வைபக் கட்டுரை: (6-14)

- தெற்கின் இலக்கியப் பொற்சித்திரம்.
- கனல் கவி, கவிமணி அப்துல் றஸாக் சேகுதாவுத்.

தகவல்: (15)

- காற்று வெளி
- எஸ். அகஸ்தியர் சிறப்பிதழ்.

குட்டிக்கதை: (16-17)

- காதற் தத்துவம்
- அமரர் எஸ். அகஸ்தியர்.

இரங்கல்: (18, 20, 22)

- கவியரசி இஸ்மத் பாத்திமா
- கவிஞர் எஸ். முத்துமீரான்
- கவிஞர் மு. சடாட்சரன்

முகநூல் பதிவு: (24-25)

- அபார் மரணித்துவிட்டார்.
- எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன்.

நூல் நயம்: (26, 29, 32)

- செல்லச் சிட்டுக்கள்.
- ஏ. எஸ். சித்தி மிஸ்ரியா அமீன்.
- லாலால 'லா'
- ஷியாம்.
- தூரிகை வரையும் மின்மினிகள்
- ரீஸா ஹனி

கட்டுரை: (38-39)

- புரிதல்.
- பஹ்ரியா பாயிஸ்

தம்பதிக்க முக்க கவிஞர்: (40-41)

- அருளைக் காண்பாய்.
- கலாபூஷணம் மருதூர் ஜமால்தீன்.

முதிய வரவு: (51)

- நிதர்சனத்தின் நிழல்
- முப்தா அமீன்.

சிறுகதைகள்: (42, 46, 52, 56, 60)

- ஒரு துளி
- டீன் கபூர்
- அவள் அப்படித்தான்.
- செம்மைத்துளியான்.
- யாருக்குத் தெரியும்.
- கிண்ணியா சப்னா.
- நிஜம்
- ஷப்ரா இல்முத்தீன்.
- விட்டுக் கொடுப்பு.
- ஷிபானா பிதா.

மஞ்சரி கவிதைகள்: (62-71)

- முஜாமலா
- ஏ. எம். கஸ்புள்ளா
- Dr. ஜலீலா முஸம்மில்
- அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
- வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்
- செண்பகச் சோலையாள் ஆய்ஷ்
- ஒலுவில் நழீம் ஹனீபா
- இமையி
- ஷிபானா அஸீம்
- மாஹ்ரிதா ஹமீட் அஸ்ஹர்

புத்தவற்றில் பிடித்தவை: (72-75)

- கோகிலா (தமிழ்நாடு)
- ராஜகவி ராகில்
- ஆ. சார்லஸ் (தமிழ்நாடு)
- புத்தளம் ஸாலிஹ் அஸீம்

உங்களிடமிருந்து: (76-77)

- வாசகர் பதிவுகள்.
- ஏ. ஆர். ஏ. சத்தார்
- டீன் கபூர்
- ஜமீல்
- முஜாமலா
- மலீஸ் அமீன்

அட்டைப்படக் கட்டுரை.

தெற்கின் இலக்கியப் பொற்சித்திரம்,
பன்முகப் பெண் ஆளுமை
வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்.

தென் மாகாணம், மாத்தறை மாவட்டம், வெலிகம தேர்தல் தொகுதி வழங்கிய வியப்பிற்குரிய பெண்மணி, மாங்காய் வடிவ தேசத்தின் இலக்கிய மகோன்னதம் “வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்” அம்மணி அவர்களின் ஆற்றல்கள் ஆலமரமாய் விரித்து பரந்து இருக்க அறிமுகம் எதற்கு இந்த இலக்கியப் பெருந்தகையாளருக்கு என்பதே என் முடிவு.

பேராற்றல் நிறைந்த பெண்மையை இலக்கியவாதி, எழுத்தாளர், கட்டுரை யாளர், கவிஞர், சிறந்த நூல்கள் விமர்சகி, ஆய்வாளர், சிறுவர் படைப்பாளி, நேர்காணல்களிலோ நேர்த்தியானவர், பன்னூலாசிரியர், உன்னத ஊடகவியலாளினி, சஞ்சிகை யாசிரியர், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர், சமூக ஆர்வலர் இப்படிப் பல முகங்களைக் கொண்டவரை எப்படி விழிப்பேன்? இத்தனை செயற்பாடுகளில் கோலோச்சும் இவரை, அத்துணை ஆற்றல் நிறை செயற்பாட்டுத் திறனாளியை எப்படி விழிப்பேன்?

நான் சொல்வதெல்லாம் உண்மை, பொய்யுமில்லை, புனைவுமில்லை. தலைக்கனமில்லாத பல்லாளுமை, அனைத்துப் படைப்புகளிலும் இவரது சொல்லாளுமை கண்டு சொக்கிப் போனேன். சறுக்கல்களும் கிறுக்கல்களும்

இல்லாத சுயம் கொண்ட சரிதங்கள், இயலுமையின் இயங்கு சக்தியினூடான இலக்கியத் தட(ய)ங்களும் சொற் செதுக்கல்களும், பல்லாளுமை வெளிப்பாடுகளும் இருபத்தியாறு வருடங்கள் கடந்தும் முடிவிலியாய்த் தொடர்கின்றது.

“வெலிகம ரிம்ஸா” என்ற பெண் குயில், சொந்தக் குரலிலும் பாடுகின்றது, வெலிகம கவிக்குயில், நிலாக்குயில், கவித் தென்றல், ஆர்.எம். ஆகிய புனைப் பெயர்களிலும் கூவுகின்றது. இவரது இலக்கியச் சிந்தனைகள், இவரது பாடுபொருள் கொண்ட கவிதைகள் இலங்கையில் என்றென்றும் பேசுபொருள்தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

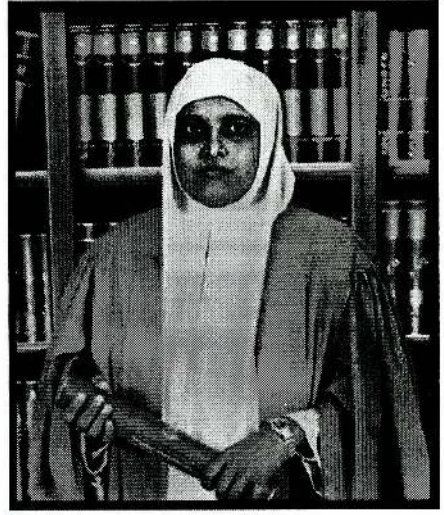
**கனல் கவி, கவிமணி
அப்துல் றஸாக்
சேகுதாவுத்**

**கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்
[ஐய்வு நிலை],
ஏறாவூர்.**

வெலிகம அறபா தேசிய பாடசாலை மற்றும் வரக்காப்பொல பாபுல் ஹஸன் மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவியான இவரது பாடசாலை ஆரம்பக் காலம் முதலே சூரிய, சக்தி அலைகளிலே (1998 இல்) ஆக்கங்கள்

தவழ்ந்திருக்கின்றன. தினமுரசு வாரந்தரி கவி வரிகள் “நிர்மூலம்”, (2004 இல்) மூலம் கொடுத்தது முதல் முகவரி. இன்று 300 கவிப் பாக்கள் தாண்டிப் பாடி நிற்கின்றது, மலையருவியாய்ப் பாய்ந்து கொட்டுகின்றது கவிதைப் பெருந்தி.

ரிம்ஸா முஹம்மத் தனது படைப்புக்களுக்காக இணையத்தை சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றார். அதிலும் குறிப்பாக தனது பல்வேறு வகையான படைப்புகளுக்காகவென்றே ஒவ்வொரு துறைக்குமாக வெவ்வேறு ஆறு புளக்ஸ்பொட் (வலைப் பூக்கள்) வைத்து மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு இயங்(க்)கிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

பன்முக ஆளுமைவாதி ரிம்ஸா முஹம்மத் அவர்களின் அடைவுகளில் என்னால் ஆழ்ந்த பார்வைக்குள், பாடசாலைப் பாடநூல் எழுத்தாக்கக் குழுவில் இடம்பெற்றிருப்பதும், இஸ்லாமியப் பாட நூல் மொழிப் பதிப்பு மற்றும் ஒப்பு நோக்குதலிலும் பங்களிப்பு வழங்கியிருப்பதும் அக்ப்பட்டுக் கொண்டது என்பேன். இது ஒரு தேசியத்திற்கான பங்குபற்றல் அல்லவா. இவருடைய சில படைப்புகள் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, சிங்கள மொழி ஊடகங்களிலும் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது அடுத்த விசேட தன்மையாக என்னைக் கவர்ந்த விடயம், கல்வி ரீதியாகத் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்வதில் ஈடுபட்டுக் கணக்கீட்டுத் துறைக்குள் AAT, IAB கற்கைகளைப் பூரணப்படுத்திய அதேநேரம், அதே துறைக்குள் “வங்கிக் கணக்கிணக்கக் கூற்று” (2004), “கணக்கீட்டுச் சுருக்கம்” (2008), “கணக்கீட்டின் தெளிவு” (2009)

ஆகிய மூன்று நூல்களை வெளியீடு செய்தது மட்டுமல்லாது “அடிப்படைக் கணக்கீடு” என்ற நூல் அச்சேறு நிலையில் உள்ளது என்று அறியக் கிடைக்கின்ற போது விழிகள் அகல ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. நானறிந்த வரையில் வேறு கணக்காளர்களோ, கணக்கியலாளர்களோ, கணக்காய்வாளர்களோ இவ்வாறு நான்கு நூல்களின் வெளியீட்டு எழுத்தர்களாக இருக்க முடியும் என்று நினைக்கவில்லை.

கற்கைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் பூரணாதியான இவர், கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல்துறை டிப்ளோமா (2013) கற்கை நெறியினைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார். பிரதான ஊடகப் பங்காற்றுவராக இருந்து வருவதையும் அவதானிக்கலாம். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தபான முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்த - மாதர் மஜ்லிஸ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு பிரதிகளைத் தயாரித்தல், குரல் கொடுத்தல் (2004 - 2005 காலப்பகுதி), பிரபலமான

தமிழ் ஊடகங்களில் கவிதை வாசிப்பு, கவிபுரட்சுப் பங்கேற்பு என்று நீள்கையில், பதினேழுக்கு மேற்பட்ட இலங்கையின் பிரபலமான தேசிய முன்னோடி நாளிதழ்கள், வாரப் பத்திரிகைகள் என்பவற்றிலும், இருபத்து ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட இலங்கை, இந்திய மற்றும் இணையவழி சஞ்சிகைகளிலும், இருபத்து ஆறாத் தாண்டியதான இணையத் தளங்களிலும், ஏழிற்கு மேற்பட்ட சர்வதேச வானொலிகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் மற்றும் இவருடனான நேர்காணல்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டுள்ளன என்று வரலாற்று ரீதியான தடயப் பதிப்பை, தனது பெறுமான வீரியத்தை இமாலயச் சாதனையாக உயர்த்தி நிற்பதில் வேறு எவர் ஒருவரையும் என்னால் ஒப்பீட்டிற்கு நிறுத்த முடியவில்லை.

கவிதைகள், மெல்லிசைப் பாடல்கள், நூல் விமர்சனங்கள், சிறுவர் கதை, சிறுவர் பாடல், ஆவணம், கணக்கீடு என 14 நூல்களையும் வெளியீடு செய்து, மேலும் ஆறு நூல்களை வெளியீடு செய்யும் நிலையில் உள்ள படைப்பாளியை “சோர்விவாச் சொற்களின் சேயிழை” என அழைப்பதில் பொருத்தம் காண்கின்றேன். இவரது படைப்புகள் யாவும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு உட்பொருட்களைக் காட்டி நிற்கின்றன. பரிமாணங்கள் பலதாக, முக்காலப் பொருத்தக் கருத்தியலாக அவதானிக்க முடிகின்றது. பல்வேறு வகையான சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இவர் பிரதம ஆசிரியராகச் செயற்பட்டு, 2010 ஆம் ஆண்டிலிருந்து காலாண்டிதழாக பூங்காவணம் கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையை, இவரது தோழி தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவுடன் சேர்ந்து தொடர்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார். இதுவரை 38 இதழ்கள் வரை வெளிவந்த

பூங்காவணம் இதழ்கள் இலக்கியச் சோலைக்குள் நறுமணம் பரப்பி நிற்கின்றது. இவர்கள் 12 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்த பூங்காவணம் சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வை தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவியான சரிப்தீன் சரீபா பீவி (அநுராதபுரம்) தனது ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொண்டார். பின்னர் இந்த ஆய்வை “இலங்கைத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ‘பூங்காவணம்’ (கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை) - ஒரு மதிப்பீடு” என்ற தலைப்பில் நூலாகவும் வெளியிட்டார்.

அதேபோல தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவியான கமையா சரிப்தீன் (தற்காநகர்) தமது பட்டப் படிப்பை பூரணப்படுத்துவதற்காக தென்னிலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டார். இந்த ஆய்வில் தென்னிலங்கைப் படைப்பாளியான ரிம்ஸா முஹம்மதின் கவிதைப் படைப்புகள் பற்றியும் சிறப்பாக நோக்கப்பட்டுள்ளது. கமையா சரிப்தீன், தான் மேற்கொண்ட ஆய்வை “தென்னிலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் 2021 இல் நூலாக வெளியீடு செய்துள்ளார். எனவே பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் இவருடைய இலக்கிய பங்களிப்புகள் கவனிப்பு பெற்றது என்பதில் மகிழ்ச்சியடையலாம்.

இதழ்கள், சிறப்பிதழ்கள், பத்திரிகைகள், எழுத்தாளர் அமைப்புகள் வெளியிட்ட நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், காற்றுவெளி இணைய இதழ், முத்துக்கமலம் இணையம், விக்கிப்பீடியா வலைத்தளம் என்பன இவரைப் பற்றி பல வகைமைக் குறிப்புகளையும், புகைப்படங்களையும் வெளியிட்டு கௌரவிப்புக் கொடுத்த

பெருமை, கவிப் பெருந்தகையின் பேறாகும். அவைக்கும் பெருமையாகும். இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் உள்ள இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் இவரை நேர்காணல்கள் செய்துள்ளன. இதன்மூலம் இவரது ஆளுமை, ஆற்றல், நடத்தைசார் கோவங்களின் விருத்தியின் உயர்ச்சியை உணரலாம்.

ரிம்ஸா முஹம்மதின் படைப்புகளின் கருத்துப் பொதிவின் கனதிக்காகவும், வெளிப்படுத்தல் திறனுக்காகவும் பனிரெண்டிற்கு மேற்பட்ட பிற அமைப்புகளின் தொகுப்பு நூல்கள் இவரது ஆக்கங்களை உள்வாங்கி வெளியீடு செய்திருப்பதன் அடிப்படையில் அந்த நூல்கள் பெருமை தேடிக் கொண்டுள்ளன என்றே கூற முடியும். இவரது ஒட்டுமொத்த இயங்காற்றல் திறன்களுக்காகவும், சான்றுப் பத்திரங்கள், பாராட்டுப் பத்திரங்கள், பண முடிப்புகள், பொன்னாடைகள் ஆகியவற்றுடன் சாமுநீர் கலாபதி, காவிய பிரதீப (கவிச்சுடர்), கலாபிமாணி, கலைமதி, கவித்தாரகை ஆகிய பட்டங்களையும், விருதுகளையும் மற்றும் மகளிர் விருது, வெற்றியாளர் விருது போன்றவற்றையும் இவர் பெற்றுள்ளார். மூத்த இலக்கிய ஆளுமையாளரான பன்னூலாசிரியர், கவிஞர் மூதூர் முகைதீன் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) அவர்கள் தனது 08 ஆவது நூல் வெளியீடான “கனாக் கண்டேன்” எனும் இசைப் பாடல்கள் நூலை இவருக்கே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். இது இவருக்குக் கிடைத்த விருதுகளையும் மிஞ்சிய கௌரவமாகும்.

நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளில் வாழ்த்துரைகள், நயவுரைகள், நூல் விமர்சனவுரைகள், நூல் ஆய்வுரைகள்,

சிறப்புரைகள், கருத்துரைகள், நினைவேந்தலுரைகள் என்பனவும் இவரது இலக்கிய இயங்கலுக்கும், துலங்கலுக்கும், புலமைக்கும் கிடைத்த சான்றுகளாகும்.

இந்த முற்போக்குப் பெண்ணிய வாதியின் அமைப்பு ரீதியான அங்கத்துவம் பற்றி பேசுகின்றபோது பூங்காவனம் இலக்கிய வட்டத் தலைவராக செயற்படும் அதேவேளை, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கலைஞர் முன்னணி, இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம், ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் மீடியா போரம் என்பவற்றிலும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றார்.

தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியாக நடைபெற்ற கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி தனது படைப்புகளுக்காக பல பரிசில்களையும், பாராட்டுச் சான்றிதழ்களையும், பணப் பரிசுகளையும் இவர் பெற்றுள்ளார். இந்தியா, தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த

மறைந்த எழுத்தாளர், டாக்டர் ஹிமானா செய்யுத் நினைவாக நன்னூல் பதிப்பகம் இணைந்து சர்வதேச ரீதியாக நாடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் இவர் இரண்டாம் பரிசு பெற்றுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இலக்கியச் சூரியன் ரிம்ஸா முஹம்மத் அவர்கள் தனது இருபத்தியாறு (1998 - 2024) வருடங்களைத் தொட்டுக் காட்டுகின்ற இலக்கிய அடையாளத்தின் ஆதாரமாக இதுவரை பின்வரும் 14 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

01. வங்கிக் கணக்கிணக்கக் கூற்று (கணக்கீடு) 2004
02. கணக்கீட்டுச் சுருக்கம் (கணக்கீடு) 2008
03. கணக்கீட்டின் தெளிவு (கணக்கீடு) 2009
04. தென்றலின் வேகம் (கவிதை) 2010
05. ஆம்பரக் கூடு (சிறுவர் கதை) 2012
06. என்ன கொடுப்போம்? (சிறுவர் கதை) 2012
07. பாடல் கேட்ட குமார் (சிறுவர் கதை) 2013
08. இதுதான் சரியான வழி (சிறுவர் கதை) 2013
09. கவிதைகளுடனான கைகுலுக்கல் ஒரு பார்வை (விமர்சனம்) 2013
10. வண்ணாத்திப் பூச்சி (சிறுவர் பாடல்) 2014
11. அறுவடைகள் (விமர்சனம்) 2015
12. எரிந்த சிறகுகள் (கவிதை) 2015
13. விடியல் (ஆய்வு) 2017
14. எழுதாத பேனாவுக்கு எழுதிய சரித்திரம் (ஆவணம்) 2021

இந்த 14 நூல்களுக்குள்

“தென்றலின் வேகம்”, “எரிந்த சிறகுகள்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளும் உள்ளடங்கும். இவ்விரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளோடும் நான் உறவாடிய போது, காதல் உணர்வுகள் களி நடனம் புரிந்திருப்பதை உணர்ந்து கொண்டாலும், உலக வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்ட பல அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதும் உருவகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் உணராமல் போவேனா.

2010 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த “தென்றலின் வேகம்” ரிம்ஸா முஹம்மத் அவர்களின் கன்னிக் கவிதைத் தொகுப்பாகும். தென்றலின் வேகம் என்ற அழகான இலக்கணப் பிழைக்குள் இதமான கவிதைகளைப் படைத்துத் தொகுத்துள்ளார் “கவித்தையல்” அவர்கள். தென்றலுக்கு வேகமில்லாவிட்டாலும் கவிதைகள் புயல் வேகம் கொண்டது தானே.

“தென்றலின் வேகம்” கவிதை நூலில் பக்கம் 36 இல் இடம் பிடித்துள்ள புத்தகக் கருவூலம் அழகான சொல்லாட்சி நிறைந்த கவிதையாகும். நூலகம் ஒன்றைக் கருவூலத்திற்கு ஒப்பிட்டு, விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் தான் உலகை ஆழ்கின்றது என்ற உண்மையை வரிகளால் விரிவடையச் செய்துள்ளார் கவிஞர். வித்தகக் கோட்டம், புத்தகத் தோட்டம் என்ற இவரது சொற் புலர்வு என்னை மிகவும் ஆட்கொண்டது. வித்தகம் என்பது கல்வி, கலைகள், ஞானம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது தோட்டம் என்பது பல பூவினம், பயிர்கள், செடிகள், கொடிகளின் வாழ்விடம். இவ்வாறானதுதான் “புத்தகக் கருவூலம்” என்கிறார் கவிஞர். இந்தச் சித்தரிப்பு அழகு தருகிறது.

வெவிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் நூல் வெளியீடுகள்

Rimza
Mohamed

விஞ்ஞானப் புதுமையும்
விண்ணுலகப் பெருமையும்
விளக்கும்
வித்தகக் கோட்டம் அது

மெய்ஞ்ஞானமும் விளக்கேற்றி
எல்லார்க்கும் ஒளியூட்டும்
புத்தகத் தோட்டமும் அது

பக்கம் 54 இல் “நியாயமா சொல்?” என்ற தலைப்பில் அழகான காதல் ரசம் சொட்டும் கவிதை ஒன்று இடம்பிடித்துள்ளது.

நியாயமா சொல்
நியாயமாகச் சொல்
நிலவும் வானும் பள்ளி கொள்ளும்
ஒரு அமாவசை நேரத்தில்
உன் நினைவுகள் துள்ளி வந்து
கொள்ளை இன்பம் தந்து
என் நித்திரையைக் கெடுப்பது
என்ன நியாயம்?

“நிலவும் வானும் பள்ளி
கொள்ளும் ஒரு அமாவசை நேரத்தில்”
மிதமிஞ்சிய கற்பனை இரசனை இந்த

வரிகளுக்குள் ஒழிந்திருக்கிறது. ஆம் பள்ளி கொள்கையில் இருளாய் இடம் இருப்பதுதானே நியதி. அதுதான் அமாவசை நேரமாக இருக்கின்றதோ, பள்ளி நேர எண்ணங்களோடு என்பதும் இதற்குள் உறங்குகின்றது. நினைவுகள் எப்போதும் நித்திரையைக் கெடுப்பதுதான் அதன் கடமை, நித்திரை கெட்டாலும் சுகம் சுகமே, வரிகளில் நிழலாடுகிறது அதன் இன்பம். தீராத தாகம் தந்து நித்திரையைக் கெடுக்கின்றாய், விரக தாபம் தீர்க்காமல் தவிக்கவிட்டுச் செல்கின்றாய், எண்ணத்தில் தேன் வார்த்து எட்டியெட்டிச் செல்கின்றாயே என்ன நியாயம்? நியாயமா சொல் என்ற கவிஞரின் கேள்வி நியாயமானதுதானே. இக்கவிதையிலே உடல் உள உணர்ச்சி, பிழம்பாக எரிமலைக் குழம்பாக வடிகின்றது. காதல் வதை இதுதானோ? காதலன் வந்தால் வதைத்தேனாய் வழியுமோ? காதல் ரசம் அருமை அருமை.

பக்கம் 59 இல் இடம்பிடித்துள்ள “புயலாடும் பெண்ணை” என்ற கவிதையில் பெண்மையின் குணம்சங்களைக் குண நலனாகச் சொன்ன கவித்தகை அவர்கள் அடக்கியொடுக்க நினைத்தால் அடலேறாவாள். பெண்ணுக்கு அநீதி

என்ற போது திண்ணிய நெஞ்சினளாய் நின்று எதிர்ப்பாள் என்று பெண்மையின் மென்மைக்குள் வன்மையும் உண்டென்று பெண்மைக்கு ஆக்கிரோசம் உண்டுகின்றார்.

பெண்ணே நீ பாவலர் போற்றும்
மென்மையானவள்தான்
ஆனால் அடக்கியொடுக்கி
வாழ நினைக்கும்
ஆடவர் மத்தியில்
அடல் சான்ற
வன்மையானவள்

பக்கம் 80 இல் இடம்பெற்றுள்ள “வானும் உனக்கு வசமாகும்” என்ற கவிதையில் இளைஞர்களுக்கான விழித்தெழுமம் விடியலுக்கான அழைப்பை விடுக்கின்றார் கவிஞர். பாவலர் எழுச்சிமிகும் வரிகளுடே முடக்காதே இயங்கு, துணிவே துணை, புறப்படு காரியமாற்று, தடையுடை, கடினம் கணக்கிற் கொள்ளாதே, நம்பிக்கையை நம்பு போன்ற நம்பிக்கை வரிகளால் தும்பிக்கை ஊக்கியாக வழங்கியிருக்கின்றார்.

2015 இல் வெளிவந்த “எரிந்த சிறகுகள்” என்ற கவிதைத் தொகுதி இவருடைய இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியாக அமைகின்றது. இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் பக்கம் 35 இடம்பிடித்துள்ள “என்ன வாழ்க்கை” என்ற கவிதையை உரசியபோது தலைப்பிலேயே ஒரு உளச் சலிப்பு கவிஞரால் உணர்வூட்டம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

செழிப்புடன் வாழ்ந்தோர் முகத்திலே
பட்டினித்துயர்தான் படிக்கிறதே
கூழ்ந்தது துன்பம் எமைச்சுற்றி
சுகமது உண்டோ வாழ்க்கையிலே

துன்பம் சுற்றியிருக்க எப்படி வாழ்க்கையில் சுகம் உண்டாகும் என்ற யதார்த்தமான கேள்வியை எழுப்புகின்ற போது, “முதியோர் இல்லத்தில் வீழ்ந்ததால்” என்று கவிதை பதில் தருகின்றது. செழிப்பாக வாழ்ந்தவர் நிலை, இன்று முதியோர் இல்லத்தில் அவல நிலையாகிவிட்டது என்கிறார் கவிஞர். முதியோர் இல்லத்தில் தங்கள் உறவுகளைத் தள்ளிவிடும் உறவுகளின் உணர்வுக்கு சிறந்த கவிதை இது. சக்திநிலை - அகதிநிலை, வாழ்கின்றோம் - வீழ்கின்றோம், அழிகிறதே - கழிகிறதே இவற்றில் சந்தம் சிந்து பாடுகின்றது.

அடுத்து பக்கம் 38 இலுள்ள “ஓப்பனைகள்” என்ற கவிதை மனிதர்களில் பெரும்பாலானோர் அரிதாரம் பூசிய நடிக்கர்கள், முகமுடிவைய முகமாய் அணிந்தவர்கள் - இவர்களின் சொல், செயல், நடத்தை அனைத்துமே ஓப்பனைதான் எனச் சாடியுள்ள அதேநேரம், வரிகளை முரண்களாகவும் வடிவமைத்துள்ளார் கவிதாயினி.

அவர்களின் முகத்திற்கும் அகத்திற்கும் சம்பந்தமேயில்லாத பின் ஓப்பனைகள் மட்டும் எதற்கு அகற்றிவிட்டும்

அடுத்து பக்கம் 42 இலுள்ள “சங்கீதமிசைக்கும் சமாதானப் புறா” என்ற கவிதையின் வரிகள் மூலம் யுத்தகால நிலையை நேரடியாகக் கண் முன்னே கொண்டுவரும் கவிஞர், யுத்தமற்ற தற்போதைய சூழலையும் எடுத்தியம்புகின்றார்.

அண்ணாந்து பார்த்தேன்
அமுதபடி காட்சியளித்தது
அகல விரிந்த வானம்

உயிர் பிழைத்த
அந்த சம்பவங்கள்
தற்போது இல்லாமல்
சங்கீதமிகைக்கிறது
சமாதானப் புறா

யுத்தக் கொடுமைக் கண்டு அகல
விரிந்த வானம் அழுதது எனக் கூறும்
கவிஞரின் வரிகளில் நயம் சுவைக்கின்றது.
உயிர் பிழைத்த என்ற சொல்லில்
இருபொருள் புதைந்து கிடக்கின்றது.
உயிர் பிழையாகிப் போனால் அது
மரணம் என்பது ஒரு பொருள். உயிர்கள்
இன்று ஆபத்தில்லாமல் மரணம்
இல்லாமல் பிழைத்திருக்கின்றது என்பது
மறுபொருளாகும்.

எமது தேசத்தின் தனிப்பெரும்
இலக்கிய முதுசமாக, கனதியான
அத்தியாயமாக ரிம்ஸா முஹம்மத்
அவர்களை நான் பார்க்கின்றேன். இவரது
படைப்புகளையும், செயற்பாடுகளையும்
விழுமியங்களும், மனப்பாங்கு விருத்தியும்
கொண்ட எதிர்கால சமூக மாற்றத்தின்
தூண்களாக அடையாளப்படுத்த முடியும்
என்பது எனது நோக்கு. இவரை ஒட்டு
மொத்தமாக வரையறைப்படுத்தும்
போது, கூர் அவதானம், கூர் புத்தி,
படைப்பியல் நுட்பத்திறன், ஆற்றல்,
அறிவு, அனுமானம், அனுபவம்,
மனப்பாங்கு, உள் வாங்கல் திறன்,
மனமுதிர்ச்சி என்பனவே இவரது தனியான
விருத்தியை சிறப்பாக அமைக்க வழிச(ய)
மைத்துக் கொடுத்துள்ளது கண்கூடு
என்பதை ஏகமனதாக ஏற்கின்றேன்.
இவரைத்தேடி அடைபவர்கள் பல்துறை
தேர்ச்சி அடைவர், அடையாளம் பெறுவர்
என்பதும் திண்ணமாய் எனது எண்ணம்.

கவிதை எனப்படும் போது மரபுகள்
தவிர்ந்த அணைத்தும் கற்றுக்கொள்வதோ,

தெளிவுறுவதோ அல்ல அது
உள்ளத்தினூடான உந்துதலின் ஊற்று
எனச் சொல்வேன். ரிம்ஸா முஹம்மத்
அவர்களின் கவிதைகள், மெல்லிசைப்
பாடல்கள், சிறுவர் கதைகள், சிறுவர்
பாடல்கள், நூல் விமர்சனங்கள்,
ஆய்வுகள் என்பன தொகுப்பாக்கம்
பெற்றிருப்பதை இலேசைபட்ட காரியமாகப்
பார்க்க முடியாதது. ரிம்ஸா முஹம்மத்
அவர்கள் எமது புதிய தலைமுறைக்கும்
வருங்கால சந்ததிக்கும், இலக்கியத்
தடங்களைத் தடாகங்களாகக்
கையளித்துள்ளார்.

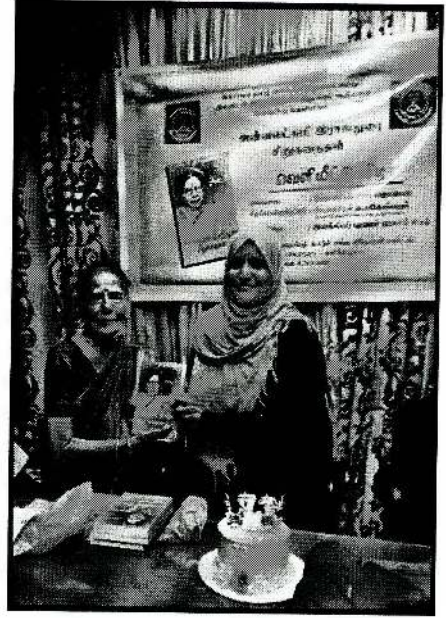
உளவியல், சமூகப் பொருளாதாரம்
போக்குகள், காதல், உள்போராட்ட
உணர்வுகள், அரசியல், பண்பாட்டுக்
கோலங்கள், ஆன்மீகம் என்று பிரித்துப்
பார்ப்பதைவிட இவரது ஆக்கங்களை
உலக வாழ்வியல் சார் நடைமுறைக்குள்
உள்ளடக்கப்பட்டவையாகவே என்னால்
பார்க்க முடிகிறது. இவரது இலக்கிய
ஆக்கவியல்களும், கவிதைகளும்
பிரபஞ்சப் பரப்பாக, பதிவுகள் யாவும்
ஆழமானவை, பெறுமதியானவை,
பெருமைக்குரியவை.

இவரது படைப்புகள் சுவாசிப்
பதற்கான மூச்சுக் காற்றின் பெறுமானம்
கொண்டவை. உணரவும் அனுபவிக்கவும்,
பார்க்கவும் மன்றையவர்களோடு பகிர்வும்
பாத்தியதை உடையதான இவரது

ஆன்மாவின் வெளிப்படுத்தல்கள், தமிழ் பேசும் ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய தொகுப்புகளாகும். இவரது துறைசார் பங்களிப்புகள் யாவும் வானுயர வளர்ந்து நிற்கின்றது. வானளாவ வளர விரும்புவோருக்கு இவை வரப்பிரசாதமாகும்.

சமூக அவலங்களையும் ஆற்றாமைகளையும் தனக்குள்ளேயே அடக்கி வைத்திராது சீறும் சிங்கப் பெண்ணாக மிடுக்கான சொல்லடுக்குகளுடன் தனது படைப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். மட்டுமல்ல இலேசாக வளைந்து கொடுக்கவோ, வளைத்தெடுக்கவோ பல்லாயிரம் பாகைகள் வெப்பநிலையில் உருக்கினாலும் உருக மாட்டேன் என்ற எண்ணம் கொண்ட இரும்புப் பெண்ணாகவே இவரது படைப்புகளின் பல அம்சங்கள் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. பிறப்பிலேயே போராட்டக் குணத்தினையே மெய் முழுக்க சுமந்தவராக இருப்பதை இவரோடு பேசும்போது என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது கண்டு இந்தக் கவிதாயினியை நினைத்து நான் விக்கித்து நின்றேன்.

இலங்கைப் பெண்கள் சமூகம், இப்பெண் பல்லாளுமையை அழகிய முன்மாதிரியாகக் கொள்ள முடியும். இலங்கையின் உயர் ஆளுமை கொண்ட ஒற்றைப் பெண்ணாகப் பேசப்படும் காலம் தொட்டுவிடும் தூரத்தில்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. சர்வ எழுத்து இயங்கியல் பெண்மையே உங்களது கடமை மேலும், மேலும் பெயரையும் பெருமையையும் தேடித் தரும் செயல்களில் அர்ப்பணிப்பதுதான், இளைப்பாறுவதல்ல. எங்கள் பிள்ளைகள், பேரன், பேத்திகளுக்கே

உங்கள் நவீன உயர்ந்த இலக்கியத்தைப் பரிசளிப்பீர்களாக, இந்த வனிதையை வாழ்த்த என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லாத போதும் உள்ளதைக் கொண்டு வாழ்த்துரைத்துள்ளேன். வாழ்க, வளர்க, வழிகாட்டுக!!!

கிவருடனான தொடர்புகளுக்கு:-

Face Book - Rimza Mohamed

Telephone - 0775009222

Email - rimza.mohamed100@gmail.com

ஆக்கம்:-

கனல் கவி, கவிமணி

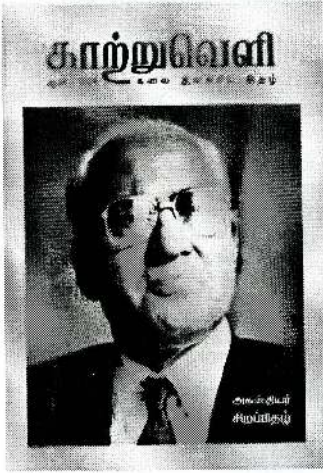
அப்துல் றஸாக் சேகுதாவுத்

கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்

(ஓய்வு நிலை),

ஏறாவூர்.

தகவல்

காற்றுவெளி

காற்றுவெளி ஆனி 2024 கலை இலக்கிய இதழ் பிரபல எழுத்தாளர் அமரர் எஸ். அகஸ்தியர் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது.

காற்றுவெளி சோபா அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து வெளிவரும் மாதாந்த மின்னிதழாகும்.

இவ்விதழின் PDF பிரதி ஆர். மகேந்திரன் அவர்களால் மின்னஞ்சல் மூலம் எனக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. முதலில் மகேந்திரன் அவர்களுக்கு மனமாற்றத் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காற்றுவெளி சஞ்சிகையை நோட்டமிட்ட போது 4ஆவது பக்கம் என்னை ஒருகணம் விபக்கவைத்தது. 'எஸ். அகஸ்தியரின் படைப்புகள் வெளிவந்த ஊடகங்கள்' என்ற உப தலைப்பின் கீழ் வெண்ணிலா என்ற பெயரும் காணப்பட்டது.

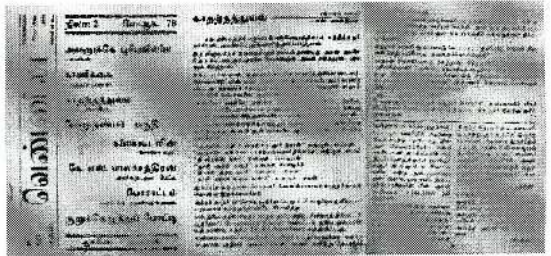
46 வருடங்களுக்கு முன் ஓர் எழுத்தாளனின் ஆக்கமொன்றைத் தாங்கிய சஞ்சிகையின் நாமம் இன்றும் நினைவூட்டப்படுவது இலக்கிய சஞ்சிகைகளும் அதில் வெளிவரும் படைப்புகளும் அந்தப் படைப்பாளியும் என்றும் உயிர் வாழும் என்பதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதாவது ஏப்ரல் 1978ஆம் ஆண்டு, வெண்ணிலா கலை இலக்கிய சஞ்சிகை வெளியாகி தொடர்ச்சியாக 12 அச்சிதழ்களைப் பிரசுரித்த விடயம் வெண்ணிலா அபிமானிகள் அறிந்ததே. அப்போதைய அதன் விலை 50 சதம் மட்டுமே!

அவ் வெண்ணிலா கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் 2ஆவது இதழில் (மே மாதம் 1978 ஆம் ஆண்டு), அமரர் எஸ். அகஸ்தியர் அவர்கள் எழுதிய 'காதற் தத்துவம்' என்ற குட்டிக் கதை பிரசுரமாகி இருந்தது.

அக் குட்டிக் கதையினை இன்றைய வெண்ணிலா வாசகர்கள் படித்துச் சுவைக்கும் நோக்கத்துடன் மறுபக்கத்தில் நன்றியுடன் பிரசுரப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

- ஆசிரியர்.

(1978 மே வெண்ணிலா கலை இலக்கிய சஞ்சிகையில் வெளியானது.)

காதல் தத்துவம்

பஸ் நிலையத்தில் பருவப் பெண்ணொருத்தியைச் சந்தித்த ஒரு வாலிபன், அவளையே அங்கலாய்த்துப் பார்த்தான்.

இரு வினாடிக்குள் இருவருள்ளும் மையல் தாவினது. அவன் அவளை

நோக்க, அவளும் அவனை நோக்கினாள். அவன் சிரித்தான் அவளும் சிரித்தாள். கேட்பானேன். இருவரும் உடனே காதலித்துக்கொண்டனர். மோகலாகிரி வின் மண் தெரியாமல் இருவரையும் ஆட்கொண்டு விட்டது. தற்காலச் சம்பிரதாயங்களுக்கு குட்பட, மறுநாள்

காதலர்களுக்குள் சம்பாஷணை ஆரம்ப மாயிற்று.

“கண்ணே, மணியே, கணியே, கனிரசமே, கற்கண்டே, தேனே, மானே, மயிலே, மாசில்லாச் செண்பகமே” என்றெல்லாம் இளைஞனவன் தான் கற்ற வித்துவங் களைப் பாக்கியின்றி ஒப்புவித்தான்.

அவளுமே சளைக்காமல் உலகத்துப் போன், பொருள் அனைத்தையும் இழுத்து வைத்துப் பாமாலை சூட்டி அவனைப் பிரமிக்க வைத்தாள்.

“ஆருயிரே, என் உயிரும் உடலும் நீதான்” என்றான், பையன்.

“காதலரே, என் சகல பாக்கியங்களும் நீங்களே”, என்றாள், பையி.

“நீ விரலின் நகம்” என்றான், பொடியன்.

“நான் அதன் சதை” என்றான், பொடிச்சி.

“நீ என் இதய மலர்” என்றான், அவன்.

“நான் அதன் உதய மணம்” என்றான், அவன்.

இப்படியாக ஒருவரையொருவர் ‘கோசு’ போகாமல் காதற் கோலங் கொண்டு இறுக்கமாயினர்.

இந்தக் காதல்நாளொரு பூந்தோட்டமும், பொழுதொரு வீட்டாட்டமுமாகக் கழிந்து கொண்டே போயிற்று.

பஸ் நிலையத்தில் பிடித்த காதல் ஆஸ்பத்திரி, சினிமாத் தியேட்டர், பூந்தோட்டம், புகையிரத நிலையம், ஹோட்டல் ஆகிய துறைகளையுந் தாண்டி, ஈற்றில் கோயில் ஸ்தலம்வரை வந்துவிட்டது.

உண்மையாகவே காதலர்கள் ‘உயிரும் உடலும்’ மானார்கள் என்றே கூறலாம். அதிகம் அளப்பானேன், காதல் கனிந்து தெய்வீகக் காதலாகியே விட்டது.

“இனிச் கணங்காமல் வாழ்க்கைப் படலத்தில் தாவவேம்” என்று காதலியும், “நினைத்த காரியம் வெற்றி. இனி ஒரு முடிவுக்கு வருவேம்” என்று காதலனும் ஏக காலத்தில் தங்களுக்குள் தீர்மானித்தனர்.

ஒருநாள் காதலி ஆதரவோடு கேட்டாள் “இனியரே, எங்கள் திருமணத்தை எப்போது வைத்துக்கொள்வோம்?”

காதலன் சிரிசிரியென்று சிரித்தான். சிரித்துவிட்டு அமைதியாகப் பதிலளித்தான்

“அன்பே, தெய்வீகக் காதலோ ‘சிரஞ்சீவி’ யானது. திருமணம் என்ற சாக்கையில் வீழ்ந்தால், எமது தெய்வீகக் காதலின் கதி என்னாவது? திருமணச் சிறையை மனசாலும் நினைத்தீரே, உமக்கு என்ன விசரா?”

“ஆ... ஐயோ பாதகா!”

பெருங்குரல் வைத்துக் கதறிய பொடிச்சி, உண்மையில் விசர் பிடித்தவன் போல், ‘அடி வயிறுபட்ட நிலத்தில் வீழ்ந்து மூர்ச்சையானாள்.

•••

உயிர்த்துடிப்புள்ள பெண் ஆளுமை கவியரசி இஸ்மத் பாத்திமா காலமானார்.

ஓய்வநிலை அதிபர் அல்ஹாஜ் ஏ. சி. செய்யது அஹமது, கே. ரீ. றஹ்மா உம்மா ஆகியோருக்கு 11-10-1974 இல் பானகமுலையில் பிறந்து பஸ்யாலையை வாழ்விடமாக மாற்றிக் கொண்டவர். இவரின் கணவர் எம். ஏ. எம். முஹம்மது நிப்தி அவர்கள் தர்கா நகர் தேசிய கல்விக் கல்லூரி முன்னாள் விரிவுரையாளர் ஆவார். இவர்களுக்கு அகீல் அஹமட் என்ற ஒரு மகன் உள்ளார்.

இஸ்மத் பாத்திமா அவர்கள் ஹம்பகா மாவட்ட அந் நூர் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், நாம்புளவ, பசியாலை பாபுஸ்ஸலாம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், மடவளை மதீனா தேசிய கல்லூரி போன்ற பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றார். கருத்துறை பஸ்துன்னர்ட்ட தேசிய கல்விக் கல்லூரியில் மூன்று வருட கற்கையான ஆங்கிலம் கற்பித்தலுக்கான தேசிய டிப்ளோமா திறமைச் சித்தி பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில்

கவியரசி இஸ்மத் பாத்திமா
(11-10-1974 - 17-07-2024)

கலைமாணி சிறப்புப் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

ஆங்கில ஆசிரியர் சேவையை பல பாடசாலைகளில் தொடர்ந்த இஸ்மத் பாத்திமா ஆங்கில ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் பிரதி அதிபராகவும் அதிபராகவும் பல பாடசாலைகளில் சேவையாற்றியுள்ளார்.

**கிழக்கிலங்கை
நாட்டார் இலக்கியங்களை
நூலுருவாக்கித் தந்த பெருமை
நாட்டாரியல் ஆய்வாளர் எஸ். முத்துமீரான்
அவர்களையே சாரும்.**

பிரபல எழுத்தாளரும், கவிஞரும், நாட்டாரியல் ஆய்வாளருமான சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் சிக்கந்தர் லெப்பை சின்னதம்பி, மீரா உம்மா ஆகியோரின் மகனாக 03-05-1941இல் கிழக்கிலங்கை, அம்பாரை மாவட்டம், நீந்தவூர் பிரதேசத்தில் பிறந்தார்.

மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவராவார். பின்னர் கொழும்பு சட்டக் கல்லூரியில் கற்று சட்டத்தரணியானார். அன்னார் கடந்த 04-07-2024இல் தனது 84ஆவது வயதில் இறையடி சேர்ந்தார்.

கவிதை, சிறுகதை, உருவகக் கதை, நாடகம், கட்டுரை என இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் எழுதியவர். இலங்கை வானொலியில் தடாகங்கள் என்ற நிகழ்ச்சியை நடத்தி வந்தவர்.

இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம் களின் நாட்டார் இலக்கியங்களைப் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தனித்து நின்று தேடியெடுத்து நூலுருவாக்கித் தந்த பெருமை எஸ். முத்துமீரான் அவர்களையே சாரும்.

எழுத்தாளர் எஸ். முத்துமீரான்
(03 மே 1941 - 04 ஜூலை 2024)

2010 ஜன் 23 தொடக்கம் 27 ஆம் திகதி வரை கோவையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டில் ஆய்வுக்குழுவிற்கு சமர்ப்பித்த 'இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம் களின் தாலாட்டுப் பாடல்களும், அவைகளில் குழந்தைகள் விழிக் கப்படும் முன்னிலைப் பெயர்களும் - ஓர் ஆய்வு' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை தேர்வுக்குமுவால் தெரிவு செய்யப்பட்டு நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வரங்கில் அந்தக் கட்டுரையைப் படிப்பதற்கு தமிழகம் சென்று பிறந்த நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

இயல்பிலேயே சிறுகதை எழுதும் மற்றும் கவி புனையும் ஆற்றல் கொண்டிருந்த அவர், தன் ஓய்வு நேரத்தில் கிழக்கிலங்கை நாட்டாரியலை ஆய்வுப்பொருளாக எடுத்து இலக்கியம் படைத்தார்.

இலங்கையின் சிறந்த உருவகக் கதை படைப்பாளரான அவர், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உருவகக் கதைகளை எழுதியுள்ளார். அவரது முதல் உருவகக் கதைத் தொகுதி 1982ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

அவரது நாட்டார் இலக்கியங்கள்:

1. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவிமயமுதம் (1991)
2. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் (1997)
3. இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள் (2005)
4. இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் (2007)
5. கிழக்கிலங்கை நாட்டுப்புற முஸ்லிம்களின் பூர்வீகமும் வாழ்வும் வாழ்வாதாரங்களும் (2013)

சிறுகதைத் தொகுதிகள்:

1. முத்துமீரான் சிறுகதைகள் (1991)
2. இயற்கை (1999)
3. மானிடம் உயிர்வாழ்கிறது (2005)
4. இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாய் மொழிக் கதைகள் (2011)
5. மனப்பிரசவம் (2021)

இரண்டு உருவகக்கதைத் தொகுதிகள்:
(1982)

கவிதைத் தொகுதிகள்:

1. முத்துமீரான் கவிதைகள் (1993)
2. கருவாட்டுக் கஸ்தா (2005)
3. அண்ணல் வருவானா (2008)

ஒரு நாடகத் தொகுதி:

மானிடம் சாகவில்லை (2001)

இவருடைய சிறுகதைத் தொகுதி களையும், கவிதைத் தொகுதிகளையும் பலர் ஆய்வு செய்து தென்னிந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகளில் முதுகலைத் தத்துவ, முனைவர் பட்டங்கள் பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெற்ற விருதுகள்:

- சாகித்திய பரிசு - வடகிழக்கு கலாச்சார அமைச்சு 1994.
- இலக்கிய வேந்தன் - கலாச்சார அமைச்சு 2002.

‘முத்துமீரான் முத்தமிழ்க் கடலில் முதிர்ந்த முத்து இலங்கை இலக்கிய வானத்தின் தங்கத்தாரகை. கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என்று இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்தவர்’ என்று பேராசிரியர் கவிக் கோ அப்துல் ரகுமானால் 1997 ஆம் ஆண்டு புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டார்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய நாமும் இறைவனைப் பிராத்திப்போம்.

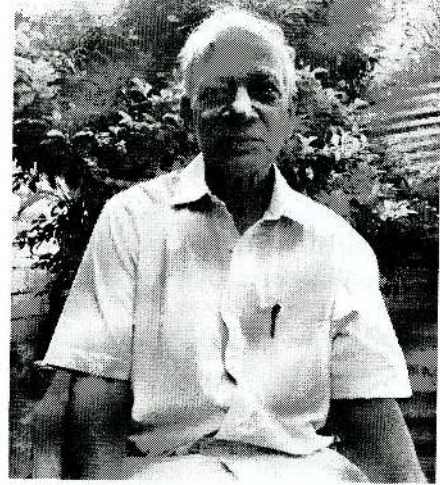
•••

நீலாவணனின் கவிதா மண்டலஞ் சார்ந்த முக்கியமான கவிஞர்களுள் ஒருவர் மு. சடாட்சரன் அவர்கள்.

கிழக்கிலங்கையின் புகழ் பூத்த கவிஞர்களுள் ஒருவராக விளங்கிய ஓய்வு நிலை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், கலாபூஷணம் மு. சடாட்சரன் அவர்கள் 06-07-2024 அன்று தனது 84 ஆவது வயதில் காலமானார்.

திரு. முருகேசு, திருமதி. கனகம்மா தம்பதியினரின் புதல்வரான மு. சடாட்சரன் அவர்கள் கல்முனையை பிறப்பிடமாகவும், பெரிய நீலாவணையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றி இறுதியில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் சேவையாற்றியவர். இவர் கவிஞர் நீலா பாலன் (கல்முனை பூபால்), கவிஞர் கலைக் கொழுந்தன் ஆகியோரின் உறவினர் ஆவார்.

1959 இல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளியான பாரதியார் எனும் கவிதையுடன் தனது கவிதைப் பயணத்தை ஆரம்பித்து 1960களில் இருந்து எழுத்தாளராகவும், கவிஞராகவும், சிறுகதையாசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். நீலாவணன் தலைமையில் 1961இல் உருவாக்கப்பட்ட கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் முக்கிய உறுப்பினராகச் செயற்பட்டு வந்தவர். ஏனைய உறுப்பினர்களான மூத்த கவிஞர்கள் செய்யது ஹஸன் மௌலானா,

கவிஞர் மு. சடாட்சரன்
(06 மே 1940 - 06 ஜூலை 2024)

நீலாவணன், மருதூர்க்கொத்தன், நு'மான் போன்றோரோடு கைகோர்த்து கல்முனை பிரதேச தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியவர்.

இவரது முதற் சிறுகதையான பிடிப்பு கல்முனை தமிழ் இலக்கிய கழகத்தால் வெளியிட்ட பாடும்பின் சஞ்சிகையிலேயே பிரசுரமாகியது.

மேட்டுநிலம் (2009) எனும் சிறுகதைத் தொகுதியையும் பாதை புதிது (2012) எனும் கவிதைத் தொகுதியையும் தந்தவர். பாதை புதிது எனும் கவிதையானது

மு. சடாட்சரனின் கவிதைகளுள் மிகச் சிறந்த கவிதையாகும். இது 1965 இல் கலைமகள் இதழில் வெளிவந்தது.

மு. சடாட்சரனின் மேட்டுநிலம் சிறுகதைத் தொகுதியானது புரவலர் புத்தக பூங்காவின் 20ஆவது வெளிப்பாடாக ஆகஸ்ட் 2009 இல் வெளிவந்து பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்திருந்தது. கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் இலக்கிய நூலுக்கான பரிசையும் பெற்றுக்கொண்டது.

இலங்கை அரசின் கலாபூஷண விருது, அரச சாகித்திய விருது, கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள விருது, கொடகே சாஹித்ய விருது போன்ற பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். 'மகரந்த சிறகு விருதினை' கவிக்கோ அப்துல் றகுமான் அவர்களிடமிருந்து 2016 இல் பெற்றுக்கொண்டார்.

மு. சடாட்சரன் அவர்களின் சிறுகதைகளுள் சுமை என்ற கதை தனித்துவமானது. இக்கதை தேசிய ஆங்கில நாளேடாகிய Daily News பத்திரிகையில் The baby என்ற பெயரில் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதையாக 2010 நவம்பர் 11இல் பிரசுரமானது. மொழிபெயர்ப்புச் செய்து பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவைத்தவர் மு. சடாட்சரன் அவர்களின் நண்பரும் சிறுகதை எழுத்தாளருமான மருதமுனையைச் சேர்ந்த கவிஞர் கலாபூஷணம் ஏ. எம். பாறாக் (புன்னகை வேந்தன்) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மு சடாட்சரன் அவர்கள் சுகமின்று தளர்ந்திருந்த வேளை, தினகரனில் மடிகிறது உயிர் என்ற அவரது கவிதையொன்று பிரசுரமாகியிருந்தது.

அக் கவிதையைக் கீழே தருகிறோம்.

மடிகிறது உயிர்

பூவொன்றின் மணம் நுகர்ந்ததும்
அவன் புளகாங்கிதம் அடைந்தான்
நின்று ரசித்தான் நெடுநேரம்! புன்னகைத்தான்!
பூவும் அவனை விரும்பி முறுவலித்தது.

ஆசை அலையில் தள்ளாடி
அகம் திறந்து உரையாடினான்!
அதுவும் காந்தக் கண்களால் பேசிக்
கலந்து சிரித்து மகிழ்ந்தது!

தன்னை இழந்து தும்பியாய்த்
தரையில் மேலே பறந்தான்!
பூவும் தொடரத் துடித்தது!
திரை என மூளையின் வெளிச்சம் வந்ததும்.
இது என்ன சாதிப்புவோ யாரறிவார்?
நறுமணம் நல்லதுதான்.

உஹிலே காணாத பதுப்புவை மணந்தால்
நோய்நொடியில் வீழ்ந்து தவிக்க நேரிடும்!
வேண்டாம் இந்த மணமலர்!
இது கோயிலுக்கே உரியதென்று
குடவை சொல்லிப் பிரிந்து சென்றான்
திரும்பவே இல்லை திருவாலி.
வாடிவிடும் பூக்களை எல்லாம்
வாஞ்சையோடு மண்தாய்
அணைத்துக் கொள்கிறாள்
வேதனையோடு மடிகிறது உயிர்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய
நாமும் கிறைவனைப் பிராத்திப்போம்.

•••

f ஸ்ரீராம பதிவு

அபார் மரணித்து விட்டார்.

நேற்று மதியத்துக்குப் பின் வெளியூரில் ஒரு கல்யாண வைபவத்தில் இருந்தேன். தேவாலயத்தின் “இன்னிசை மழை” எழுப்பிய சத்தத்தில் தொலைபேசி அழைப்புகள் பலவற்றைக் கவனிக்கத் தவறி விட்டேன். நண்பர்கள் நபீலும், ரோஷனும் பலதடவைகள் அழைத்திருப்பதைத் தாமதமாகவே அறிந்தேன். ரோஷனைத் தொடர்பு கொண்ட போது அந்த அதிர்ச்சிகரமான துயரச் செய்தி கிடைத்தது. தம்பி அபார் மரணித்து விட்டார்.

எழுத்தாளர் 2மா வரதராஜன்

1990 களின் முற்கூறில் அபார், நபீல், கதீர், நஜீமுத்தீன் ஆகியோர் ‘பூ விழி’ என்னும் பெயரில் றோனியோ இலக்கிய இதழொன்றை வெளிக்கொணர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் குழுவாக என்னை வந்து சந்தித்து உரையாடிச் செல்வார்கள்.

அவர்களை ஒன்றுசேர அந்தக் காலத்தில் பார்க்கும்

போது அழியாத கோலங்கள் படத்தில் வரும் கௌரி ஷங்கர், பட்டாபி, ரகுபதி ஆகிய விடலைப் பையன்களின் ஞாபகம் வரும், திடீரெனத் தோன்றி மறையும் மத்தாப்பு போலல்லாமல் நஜீமுத்தீனைத் தவிர மற்ற மூவரும் இலக்கியத் துறையில் அவரவர் பாணியில் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். நபீல் மூன்று புத்தகங்களை வெளியிட்டு விட்டார். கதீர் இரண்டு, அபார் ஒன்று.

அபார் தனது அடுத்த கவிதைத் தொகுப்பை வெளிக் கொணரும் விருப்பத்தில் தொகுத்து வைத்திருந்தார்.

அபார் அதிகம் எழுதுவதில்லை. எனக்கு அவரைப் பிடித்தது அதனால் மாத்திரமல்ல. மிகவும் எளிமையான, சோடனையில்லாத வார்த்தைகள் மூலம் ஆழத்தை அவர் எட்டிப் பிடித்து விடுவார். சிறிது நாட்களுக்கு முன்னர் தந்தையின் நினைவாக அவர் எழுதிய கவிதை ஒரு உதாரணம்.

அபார் அதிகம் எழுதிய தில்லை என்றேன் முகநூலிலும்தான். பிறந்த நாள் வாழ்த்துத் தெரிவித்தால் அதைக் கவனித்ததாகக் கூடத் தெரிவதில்லை. பட்டங்கள், விருதுகள், பரிசுகள், விழாக்களில் முன்னிருக்கைகளில் கூட அவர் நாட்டப் பட்டதில்லை.

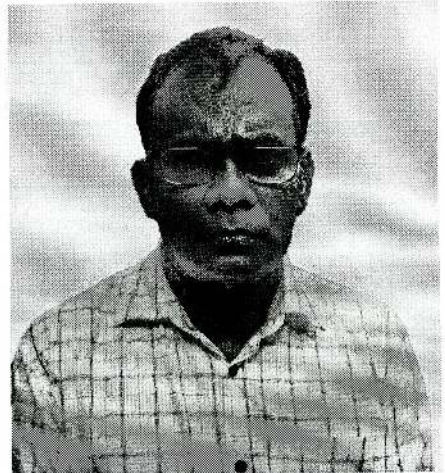
கவிதைகளையும், இலக்கியத்தையும் கொஞ்சம் மறந்து விடுவோம். அதற்கும் அப்பால் அவரிடம் மிகவும் மென்மையான மனமொன்றிருந்தது. வெள்ளந்தி மனம். மழையைக் கேட்டால் கருமுகில் கூட்டத்தைக் காலடியில் கொண்டு சேர்த்து விட வேண்டும் என்பது போன்றதொரு

துடிப்பு. அது என்னையும், என் குடும்பத்தையும் மிகவும் நேசித்தது அதேயளவு அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தையும் நானும் நேசித்தேன்.

அவருடைய மறைவுச் செய்தி தந்த துயரிலிருந்து இன்னும் நான் மீளவே இல்லை. அவருடைய, குடும்பத்தினரும், நேசர்களும் எவ்விதம் மீள்வார்கள்? முக்கியமாக அவரைச் சுற்றிச் சுற்றி வரும் ஒரே மகன் என்கண் முன்னால் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கிறான். “எனக்கு என் வாப்பா வேணும்” என்று துடித்தமுததாக அறிந்தேன்.

எங்களுக்கும் அபார் வேண்டும் எப்படி மீட்போம்?

(நூற்: முகநூல் 27-08-2024)

கவிஞர் அபார் அவர்கள்.

நூல் நயம்

செல்லச் சிட்டுக்கள்.

நூலின் பெயர்:

செல்லச் சிட்டுக்கள் (சிறுவர் பாடல்கள்)
பாடல்கள்: 28 (வண்ணப் படங்களுடன்)

நூலாசிரியர்: கிண்ணியா சீனா
வெளியீடு: LACSDO SRI LANKA

முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2023
பக்கங்கள்: 36 (A4 அளவு)

விலை: ரூ. 800

நூலினைப் பெற்றுக்கொள்ள-

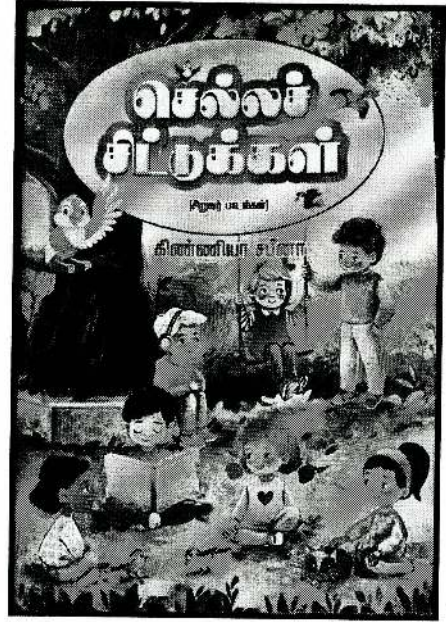
நூலாசிரியர்:

கிண்ணியா சீனா,

இல. 80, அல்ஹிரா வீதி,

மாஞ்சோலை, கிண்ணியா.

076 6184695

புத்தகத்தினுள் பிரவேசிக்கும் முன், நமது நூலாசிரியர் பற்றி சில வரிகள் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன்.

- ஏ. எஸ். சித்தி மிஸ்ரியா அம்ன்,
கிண்ணியா.

இலங்கையின் பிரபலமான முஸ்லிம் பெண் இலக்கியவாதியும் பன்முக எழுத்தாளருமான சீனா வைத்துள்ளா ஆசிரியை அவர்கள் எழுதிய 'செல்லச் சிட்டுக்கள்' என்ற சிறுவர் பாடல் தொகுதி அண்மையில் வாசிக்கக் கிடைத்தது.

சிறுவர்களுக்கான அருமையான பாடல்கள் நூல் முழுக்கப் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

பன்முக திறமைகள் கொண்ட எழுத்தாளர் திருமதி சீனா வைத்துள்ளா ஆசிரியை திருகோணமலை மாவட்ட முன்னணி கல்லூரிகளில் நீண்ட காலமாக ஆசிரியர் பணிபுரிந்து தற்போது ஓய்வில் இருப்பவர்கள்.

இவர்களின் இலக்கியப் படைப்புகள் நாடறிந்து பேசப்படக் கூடிய ஒன்றுதான். இவர்கள்

ஆசிரியப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் தொடர்ந்து இலக்கியப் பணிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு நல்ல படைப்புகளைத் தருபவர்கள்.

அவர்களின் இரண்டாவது படைப்புதான் இந்த 'செல்லச் சிட்டுக்கள்' சிறுவர் பாடல் தொகுதி வெளியீடு.

ஏற்கனவே 'வண்ணக் கனவுகள்' கவிதைத் தொகுதி 2023இல் வெளியிட்டிருந்தார்கள். இதை நான் மகளிர் மஞ்சரியில் ஏற்கனவே 'ஹோம் லைப்ரரி' பகுதியில் பகிர்ந்து இருக்கிறேன்.

40 வருடங்களாக மாணவச் செல்வங்களுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்தவர்கள் என்பதால் அவர்களின் மனநிலையை நன்கு புரிந்து கொண்டு மாணவச் செல்வங்களை ஈர்க்கும் விதத்தில் அருமையான பாடல்கள் யாத்து நம் கைகளில் தவழ விட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மிகவும் பாராட்டத்தக்க விடயமாகும்.

குழந்தைகள் பாடல் என்றாலே நமக்கு முதலில் ஞாபகத்துக்கு வருவது அழ. வள்ளியப்பாதான். அவரைத் தொடர்ந்து பல எழுத்தாளர்கள் சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்கள் தந்து கலை வளர்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் சிறுவர்கள் இலக்கியங்களுக்கான தேவை இன்னும் இன்னும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது.

இந்நூலிலும் 36 பக்கங்களில் அழகான வண்ண நிறங்களில்

எழுத்தாளர் கிண்ணியா சீனா

சிறுவர்களைக் கவர்ச்சுடிய படங்களுடன் 28 பாடல்கள் தந்திருப்பது நம் சிறுவர்களையும் பெரியவர்களையும் நிச்சயம் குதூகலப்படுத்தும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை.

தனது அன்புத் தாயாருக்கு இந் நூலை அழகிய கவிதையில் சமர்ப்பணம் செய்திருப்பது, இவர் தனது தாய் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பையும் பாசத்தையும் பறை சாற்றுகின்றது.

இந்நூலுக்கு கிண்ணியாவின் பிரபல எழுத்தாளர் பி. ரீ. அஸிஸ் அவர்கள் அணிந்துரை வழங்கியிருப்பது சிறப்பு.

கடைசிப் பக்கத்தில் செல்லி தாசன் அவர்களின் வாழ்த்துக் கவியும்

இந்நூலை அலங்கரிக்கிறது.

தமிழ் நெஞ்சம் அமீன் ஐயா (பிரான்ஸ்) அவர்களின் வாழ்த்துரை இந்நூலுக்கு ஒரு மகுடமாகவே காணப்படுகிறது.

எனது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியரான சபீனா வைத்துள்ளா ஆசிரியை அவர்களை வாழ்த்துவதோடு அவர்கள் நீண்ட ஆரோக்கியத்துடன் நோய் நொடியின்றி வாழ்ந்து மேலும் பல இலக்கியங்கள் படைத்து இலக்கிய உலகில் மேலும் மேலும் பேசப்பட வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்போம்.

பெரியவர்களுக்கான இலக்கியங்கள் எழுத்தாளர்களால் நாடு முழுக்க விரைவிக் கிடந்தாலும் சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கான தேடல் கேள்வி இருந்து கொண்டிருப்பதை நன்கு புரிந்து கொண்டு இப்படியான ஒரு நூலை நமக்குத் தந்திருப்பது காலத்தின் தேவையை உணர்ந்த வர்களால் தானே முடியும். விமர்சனங்கள் எப்போதும் இரண்டு பக்கம் சார்ந்திருக்கும். அதில் ஒரு பக்கம் எப்போதும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து மகிழ்ச்சிப் படுத்தி அவர்களையும் அவர்களின் எழுத்துக்களைப் பற்றியும் உயர்வாகப் பேசுவது.

அந்த வகையில் நல்ல எழுத்துக்கள் எனது வாசிப்புக்காகக் கிடைத்தால் அதைப்பற்றி பகிர்ந்து கொள்வதே எனது மகிழ்ச்சியான பொழுது போக்கும் எனது நோக்கமும் ஆகும்.

எமது கிண்ணியா மண்ணில் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் தோன்றி, நல்ல இலக்கியங்களை இலக்கிய உலகுக்குப் பகிர்ந்தளித்துவிட்டு மறைந்து விட்டார்கள். இன்னும் சிலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றுவரை இடைவிடாது எழுதி வரும் எழுத்தாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

தொடர்ந்து எமது கிண்ணியா மண்ணின் இலக்கியப் படைப்பாளிகளை நாம் தெரிந்து கொள்வோம்.

நூலில் இடம் பெறும் தாய்ப் பாசத்தைக் காட்டும் இனிய பாடலொன்று:

என்னுயிர்த் தாய்

கருவினில் என்னைச் சுமந்தவளே!
கருணையைத் தினமும் சொரிபவளே!
குருதியைப் பாலாய்த் தந்தவளே!
அருகினில் நீயும் வேண்டாமமா!

வலிகளைத் தாங்கும் நிலமகளே!
கலங்கரை விளக்காய்த் திகழ்பவளே!
வல்லமை வளர்க்கச் செய்தவளே!
சொல்லில் அன்பைப் பொழிபவளே!

இன்னுயிர் தந்த தேவதையே!
என்னுயிர் அன்புத் தாயவளே!
தைரியம் ஊட்டி வளர்த்தவளே!
உயிராய் உன்னைக் காப்பேனே!

•••

நூல் நயம்

லாலால 'லா'

தாமதத்தை இன்னும் கட்டியிழுத்துச் செல்ல முடியாமல் களைப்படைகிறேன். 'லா' கிடைத்த போதே எழுதியிருக்க வேண்டும். தாமதம் வருத்தமே.

பள்ளிக் காலம் தொட்டு இன்றுவரை இணையிரியாத நண்பன் 'அலறி'. புனைப் பெயரது. அப்துல் லத்தீப் முஹம்மட் ரிபாஸ் இயற்பெயர்.

இலக்கியத்துக்குள் என்னை இழுத்துச் சென்றவர். தொண்ணூற்றைந்துகளில் என்னை கவிதா சாகரத்தில் காணவைத்தார். ஆதலால் குருவென்பேன்.

'லா'வின் மென்மை. விரல்களுக்குள் அடைக்கலமானவொரு காதல். ரசித்தவை பற்றிச் சொல்வதற்கு மிருதுவில் குடியேறியிருந்த நூலிழை, மயிற்பீலி, தளிர் என்றவற்றை பறித்துவந்து பாசிமணிக் கரத்துக்குள் தங்க வைத்திருக்கிறார் அலறி. அதனால்தான் விரல்களை மென் கிளைகளாக்கியிருக்கிறார்.

அக்கிளைகளெல்லாம் தாளக் கட்டைகளாகி ஒலித்திருக்க வேண்டும், ஒரே ராகத்தைத்தான். லாலால 'லா' என்றிருந்திருக்கவும் கூடும்.

உன் விரல்களுக்கிடையில்
மென் கிளைகளுக்கிடையில்
குருவியானேன்
கூடடைந்தேன்
விரல்களாகிய தாளக்கட்டைகளை

- ஷியாம் -

விட்டும்
விடைபெறுகிறேன்

பத்துச் சரம் கோர்த்துக் கட்டிய
பாசிமணிக் கரம்
பன்பலை வரிசையில்
பாட்டெழுதிய
நூலிழை மரம்

வருடி வருடி
விண்ணில் மிதக்க விட்ட
மயிற்பீலி
நீவி நீவி நின்று விரிந்த

- கவிஞர் வியாம் -

நீலி

காற்றுக் கனலி

தளிர்விரலி

வாசிக்கும் போதே நேசிக்கும் அன்பை
அமரச் செய்திருக்கிறார்.

நற் கோஷங்களை வீழ்த்தும்
கரங்கள் நிரம்பிய மண்டபமொன்றில்
கவிதையொன்று சொல்ல வேண்டும்
என்ற என் தாகத்திற்கு திரவமாகிறது
இது.

ஏற்கத்திரிகள் பொலிந்து தள்ளும்

நிறைகுடமாகிய

வயலி

செம்மீன்கள் துள்ளி விழும்

அட்சய நிலமாகிய

கடலி

ஐந்திலங்களிரண்டின்

அருளுருக்கொண்ட

திணைப் பூங்குழலி

வாழைமடலி

மென்னுடலி

திராட்சை ரசமுறிய

குரலி

அனலிடை எனையாட்டும்

விரலி

வீழ்ந்த என் சாம்ராஜ்யத்தில்

நிண்டுநெடுக்கிறது

நீயாகிய

வடலி

இப்படி 'லா'விலுள்ள கவிதை
களனைத்தும் தடங்கலில்லாமல் தண்ணீர்
வழிவது போல் நாவாலிறங்கி மனதில்
ஓடும் தடம் வைத்து விடுகிறது.

பள்ளக் காடெங்கும் பாடி,
காண்பாடி, வானப்பாடி, மீட்டும் வீணை,
மீட்டிய ஸ்வரம் இப்படியான சொற்கள்
சங்கீதத்திற்கு சார்பாக நிற்பவை
அல்லது சங்கீதமாகவே நிற்பவை.
அலறி சொல்லும் நீயான சங்கீதம் லலலா
என்பதை இலங்கச் செய்பவை.

காலையெங்கும் கலந்த மென்
குளிரை உணர்வில் கடடி அங்கு
நழுவிச் செல்லும் நீரோரமாக காலாட்டி
'லா'வை வாசித்துக் கொண்டேயிருக்க
வேண்டும் போலிருக்கிறது. வாசிப்போம்
'லா'.

நூலின் பெயர்: லா (கவிதைகள்)

நூலாசிரியர்: அலறி

வெளியீடு: வேரல் புகல், சென்னை.

முதற்பதிப்பு: பெப்ரவரி, 2023

பக்கங்கள்: 52 விலை: இந்திய ரூ. 80

நூலிணைப் பெற்றுக்கொள்ள-

0779351334, 0716356654

மின்னஞ்சல்: alaririfas@gmail.com

கவிஞர் அலறி

கவிஞர் அலறி கிழக்கிலங்கையின் அம்பாரை மாவட்டம் மருதமுனையைச் சேர்ந்தவர். சட்டத்தில் இளமாணிப்பட்டமும், மனித உரிமைகள், பொதுச் சுகாதாரம், உளவளத்துணை என்பவற்றில் டிப்ளோமா பட்டமும் பெற்ற சட்டத்தரணியாவார்.

அண்மைக் காலமாக அரசியலில் தீவிர ஆர்வம் காட்டும் இளம் அரசியல்வாதி. 'யசோதரையின் வீடு' கவிதை நூல் தந்த கவிஞர் றியலாஸ் அவர்களின் மூத்த சகோதரர். 'சமாதானம்' சஞ்சிகை ஆசிரியர் மறைந்த எழுத்தாளர் மருதூர் வாணர் அவர்களின் மதினியின் மகன்.

எனக்கும் கவிஞர் அலறி அவர்களுக்கும் இடையான உறவு குறிப்பிடத்தக்கது. இளமைக் காலங்களில் எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரர். வாணர் அவர்களின் நூலகத்தைப் பயன்படுத்தியவர்கள். 2004 காலப் பகுதிகளில் புதிய படிப்பு வட்டம் மற்றும் புதுப்புனைவு இலக்கிய வட்டம் நடாத்திய கவியரங்குகளில்

கவிஞர் அலறி

பங்கேற்றவர்கள். நிலாக் கவியரங்குகளில் கலந்துகொண்டு கவிதை பாடியவர்கள்.

கவிஞர் மு. மேத்தாவின் கவிதைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு தன்னையும் ஒரு சிறந்த கவிஞராக வளர்த்துக் கொண்ட கவிஞர் அலறி அவர்கள் இதுவரை ஏழு கவிதைப் பிரதிகளைத் தந்துள்ளார்.

2006ஆம் ஆண்டு, கவிதைக்காகக் கிழக்கு மாகாண சபை விருதையும் பெற்றுள்ளார்.

- ஆசிரியர்.

•

தூர்கை வரையும் மீன்மீன்கள்

நூலின் பெயர்:
தூர்கை வரையும் மீன்மீன்கள்.
வகைமை: ஹைக்கூ
கவிதைகள்: 786
நூலாசிரியர்: Dr. ஜலீலா முஸம்மில்
நூல் வெளியீடு:
JMI புதிப்பகம், மூதூர், இலங்கை.
முதற்பதிப்பு: 2023
வடிமைப்பு:
தமிழ் நெஞ்சம் அமின் (பிரான்ஸ்)
பக்கங்கள்: 196
விலை: ரூ.900 (இலங்கை ரூபா)

நூல் பெற -
நூலாசிரியர் அலைபேசி எண்
0771308495
மின்னஞ்சல் முகவரி:
jaleelamuzammil@gmail.com

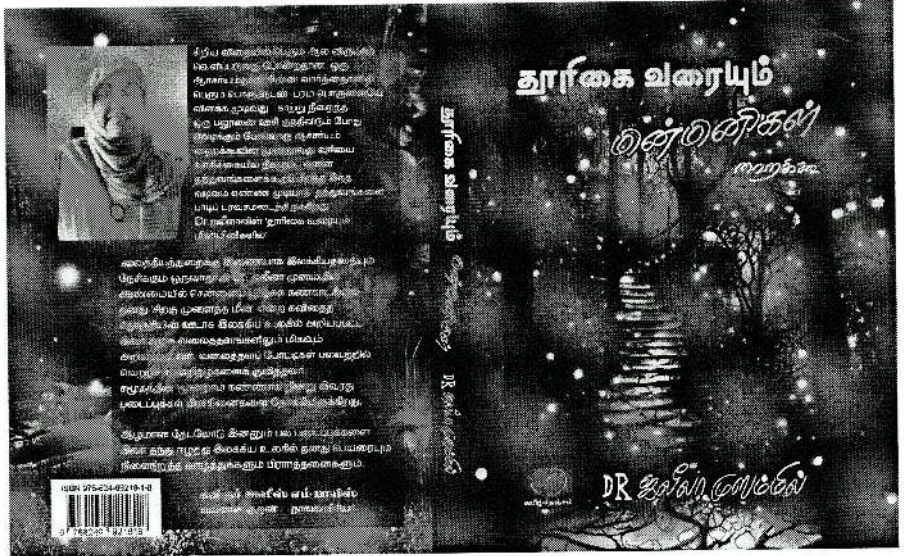
இன்றைய கால நவீன கவிதை இலக்கியப் போக்கில் ஹைக்கூ கவிதை வடிவம் ஒரு இன்றியமையாத இடத்தினைப் பிடித்திருக்கின்றது. எங்கும் எதிலும் தனித்துவமான வரையறையில்

நின்று அது வேறுபடுகிறது. சிந்தனை யைத் தூண்டில் போட்டு இழுக்கும் சுவை உடையது.

ஹைக்கூ என்பது முதன் முதலில் ஜப்பானிய மொழியிலேயே தோற்றம் பெற்று பின்னாட்களில் உலகம் பூராகவும் பரவிய ஒரு குறுங்கவிதை வடிவமாகும். ஜப்பானியக் கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர்த்து முதன் முதலாக தமிழில் ஹைக்கூவை அறிமுகம் செய்தவர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆவார்.

அசைகளின் இசைவு கொண்டு ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதுவது என்பது கடினமானது. எல்லாக் கவிஞர்களாலும் அதன் இலக்கணம் பற்றி எழுதுவது என்பது இயலாததாகவே ஆகின்றது. ஆனால் ஹைக்கூ கவிதையின் வடிவம் உணர்ந்து எழுதும் ஒரு கவிஞனால் ஏனைய கவிதையின் வடிவங்களை எல்லாம் மிக இலகுவாக எழுதி விட முடிகின்றது. அந்தவகையில் இலக்கியத்தின் மீதான தனது இயலுமையை தனது இரண்டாவது

- கவிதாயினி ரீஸா ஹனி,
(ரிஸானா ஹனிபா) ஏறாவூர்.

நூலான தூரிகை வரையும் மின்மினிகள் ஹைக்கூ கவிதை நூல் மூலம் நிரூபித்திருக்கிறார் வைத்தியர் ஜலீலா முஸ்லிம் அவர்கள்.

பரபரப்பும் மிகப் பொறுப்புமும் வாய்ந்த வைத்தியத் துறையில் இருந்தாலும் இலக்கியத்தின் மீதான தனது ஈடுபாட்டில் எள்ளளவும் குன்றாமல் இரு துறையிலும் தனக்கென்று தனி முத்திரை பதித்திருப்பது கவிஞரின் அதியாற்றல் என்றால் அது மிகையாகாது.

தூரிகை வரையும் மின்மினிகள் என்பது 786 கவிதைகள் உள்ளடங்கிய ஒரு அழகிய தொகுப்பாகும். ஒவ்வொரு கவிதையும் படிக்கும் போது ஒவ்வொரு அனுபவமாய் மனக்கண் முன்னே படமாய் விரிகின்றது. கற்பனை கலக்காது ஒப்பனை தடவாது அன்றாடம் நிகழும் ஒரு நிகழ்வை, இயல்பாக நாம் கடந்து செல்லும் ஒரு சம்பவத்தை தன் கலைக் கண்களால் பார்த்து கவித்துவ அறிவை

அதில் பாய்ச்சி படித்துச் சுவைக்க ஏதுவாய் படையலிட்டிருக்கிறார் கவிஞர்.

காதல், சமூகவியல், அரசியல், சிற்றுயிர்கள், இயற்கை, மரங்கள், பருவ காலங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட விடயங்களையும் தனது கவிதைக் கரத்தால் தடவி கருப்பொருளாக்கி இருக்கிறார்.

பிடித்த துப்பரவுத் தொழில் பிடிக்காமல் போனது மகன் பார்த்த கணத்தில்

சமூகத்தில் இன்றளவும் நடக்கும் ஒரு நிகழ்வை மிகத் தத்ரூபமாகச் சொல்லும் கவிதை இது. செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்பார்கள். நியாயமான முறையில் செய்யும் தொழில் தான் என்றாலும் சமூக அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கும், மரியாதைக்குமான எடைக்கற்களாக செய்யும் தொழில்கள் இனங் காணப்படுவதனால் தன்

அவமானங்களைச் சகித்துக் கொண்டு தன் பிள்ளை நலன் நாடும் ஒரு தந்தையின் மனநிலையைப் படம் போட்டுக் காட்டும் கவிதை இது. இதைப் படிக்கும் போது மனதில் ஏதோ ஒரு வலி வேருன்றுகிறது.

மரத்தில் மோதி

விபத்துக்குள்ளாகவில்லை

வீசிய காற்று

இந்த கவிதையைப் படிக்கும் போது புருவங்கள் உயர நம்மை அறியாமலேயே ஒரு பிரம்மிப்பு ஏற்படுகின்றது. ஈற்றடியில் புன்னகைத் ததும்புகிறது.

விடுமுறைக் காலம்

கடற்கரையில் குவிந்த படி

கழிவுப் பொருட்கள்

இது நம் சமூகத்தில் நாம் பார்த்துப் பார்த்து பழகிப் போன ஒரு விடயம். மனித நடமாட்டம் உள்ள பகுதி என்று பணைசாற்றி நிற்கும் அளவுக்கு குப்பைகள் நிறைந்து வழிகின்றன, பொதுமக்கள் கூடும் இடங்களில். நாகரிக வளர்ச்சியில் எவ்வளவு முன்னேறினாலும் இந்த நிலை மட்டும் சமூகத்தில் மாறுவதாக இல்லை. மனமாற்றமொன்றைத் தோற்றுவிக்க கவிஞர் முயன்றுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

பிழிந்த சலவைத்துணி

ஒழுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது

மனைவியின் வியர்வை

ஒரு இல்லத்தரசின் வேலைப் பளுவை இத்தனை அழகாக இதைவிட எப்படிச் சொல்வது? நாளாந்தம் ஒரு மனையாள் படும்பாட்டைத் தெளிவாக உரைக்கிறார்.

வீட்டுப் பத்திரம்

பாதுகாப்பாக இருக்கிறது

அடகுக் கடையில்

வறுமையின் வரைவிலக்கணம் கூறும் கவிதை. அடகுக் கடைக்கு சென்ற பத்திரம் பாதுகாப்பாகத் தானே இருக்கும்?

எத்தனை தோழிகள் இருந்தாலும் பெண்களுக்கு என்றுமே முதல் நிலைத் தோழி தாய் மட்டுமே. அந்த வகையில்...

வீட்டுக்கு வந்த தாய்

மகள் பரிமாறுகிறாள்

பெருந்துக்கம்

இந்தக் கவிதையில் தாய் மகளுக்கான ஒரு உன்னத உறவு வெளிப்படுகின்றது. மனக்கலக்கம் யாவும் தொடர்த்தீர்க்கும் இடம் தாய்மடி அல்லவா? அதையேதான் கவிஞரும் உணர்ந்து கவிதையாக வடித்திருக்கிறார்.

எங்கும் திருட்டு

பயம் தருகிறது

முகநூல் பதிவு

உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்ற கவிதை இது.

ஆனது சுகப்பிரசவம்

ஆயினும் மகிழவில்லை

ஆண்வாரிசு வேண்டும் குடும்பம்

இன்னும் சமூகத்தில் நிகழும் அவலம். பெண் குழந்தைகளை சுமையாக எண்ணும் பழக்கம் இன்று வரை காணப்படுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது.

ஊஞ்சலாடியும்
சந்தோசப்படவில்லை
அந்தக் கூண்டுக்கிளி

ஊஞ்சலாடுவது மகிழ்ச்சி தருவது. ஆனால் ஊஞ்சலாடியும் சந்தோசம் இல்லை என்கிறார் கவிஞர். உலகில் சுதந்திரம் தானே ஆகப் பெரும் சந்தோசம். அதை இத்தனை அழகாய் கவிஞர் கூறி இருக்கிறார்.

மின்சாரமில்லா இரவு
இசுக்கும்படியாக இருக்கிறது
மழைச்சத்தம்

நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால் நாம் மறந்த இயற்கையின் அழகை இந்தக் கவிதை இயம்புகிறது. மின்சாரம் இல்லாத இரவு அமைதியில் மழை தூறும் ஓசை ரம்மியமான சூழலாக இருக்கும். அதை அனுபவித்துக் கவிஞர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

இறந்தது பிறந்த சிசு
கவலைப் படவில்லை
மலட்டுப்பட்டம் பெற்ற பெண்

மலடி என்று பட்டம் பெற்ற ஒரு பெண், தான் ஒரு குழந்தை பெற்று அது இறந்த போதும் கவலைப் படவில்லை என்றால் மலடி என்ற பெயரால் அவள் எத்தனை மனக்குமுறலுக்கு ஆளாகி இருப்பாள் என்பதனைக் கவிஞர் அழகுறக் கூறுகிறார்.

எத்தனையோ தடவை
பிரிதலும் சேர்தலும்
கடிகாரத்தில் முட்கள்

அட்டா..! எத்தனை ஆழமான ஒரு கவிதை இது. நிதமும் நாம் அவதானித்துக் கடக்கும் ஒரு சம்பவத்தை கவிஞர் உற்று நோக்கி வாழ்வில் சுகதுக்கச் சமுற்சியை அதற்குள் அடக்கி இருக்கிறார். வாழ்வியலை மூன்று

வரிகளுக்குள் சூட்சுமமாய் உரைத்திருப்பது கவிஞரின் திறமை இன்றி வேறில்லை.

மரக்கலயத்தில்

இலைக்கஞ்சி அருந்தும்

களைப்பற்ற மரவெட்டி

மிகவும் சிறப்பான விழிப்புணர்வுடனும் ஒரு கவிதை இது. மரங்களை வெட்டும், காடுகளை அழிக்கும் மனிதன் அந்த மரம் தந்த கலயத்தில் தாவர உணவை அருந்துகிறான். மனிதனின் ஆசுப் பெரும் மடத்தனமும், நன்றி கேட்ட தனமும் இதுதான். காடழிப்பின் மீதான கவிஞரின் பார்வை இது.

இப்படியாக வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியிலும் ஒவ்வொரு வகையிலும் நிகழும் சாதாரண சம்பவங்களையும் தனது கலைப் பார்வை கொண்டு பார்த்து கவித்துவமாக்கி வாசகர்களின் உள்ளுணர்வையும் சிந்தனையையும் தூண்டும் அழகிய துளிப்பாக்களாய்த் தொகுத்து தம் கைகளில் தவழ வைத்த நூலாசிரியர் வைத்தியர் ஜல்லா முஸம்மில் அவர்கள் இன்னும் இது போல பல நூல்களை நமக்கு வழங்கி இலக்கிய உலகில் ஒரு மின்னும் தாரகையாகப் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்பதே எங்களது பேரவா.

•••

கலை இலக்கியப்

பயணமும் அறிமுகமும்.

ஏறாவுரைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட Dr. ஜல்லா முஸம்மில் அவர்கள் கடந்த 14 வருடங்களாக வைத்திய அதிகாரியாக கடமை புரிந்து வருகிறார். சிறு பராயம் முதலே வாசிப்பிலே ஆர்வம் கொண்டிருந்த இவர் மருத்துவக் கல்வியை கொழும்பு களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் றாகமை மருத்துவ பீடத்தில் கற்று முடித்தார். தற்போது ஏறாவூர் ஆதார வைத்தியசாலையில் கடமை புரிகிறார். எழுத்துலகம் தனது இன்னொரு கண் என்று கூறும் இவர் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் இலக்கியத்துறையில் வளர்ந்து தனக்கென தனி இடத்தைப் பிடித்துள்ளமை இவரது திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

வேளிவந்த நூல்கள்:

1. சிறகு முளைத்த மீன் (இவரது முதற் கவிதை நூல் - 2022)
2. தூரிகை வரையும் மின்மினிகள் (ஹைக்கூ கவிதை நூல் - 2023)
3. மஞ்சள் மாம்பூ (ஹைக்கூ கவிதை நூல் - 2024)

வேளிவரவிருக்கும் நூல்:

4. துயில் நதிப்புக்கள் (புதுக்கவிதை நூல்)

பெற்ற விருதுகள் / பட்டங்கள்:

அரசு விருதுகள் -

1. 'கலைத்தாரகை' விருது. (இலங்கை கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் கிழக்கு

மாகாணப் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து ஏறாவுர் நகர பிரதேச செயலகம் நடாத்திய பிரதேசக் கலை இலக்கிய விழா மற்றும் கலைஞர் கௌரவிப்பு நிகழ்வு. (29/11/2022)

2. 'இளம் கலைஞர்' விருது.

(கிழக்கு மாகாணப் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் - கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாப் போட்டியில் 2023, தமிழிலக்கியத் துறைக்குத் தேர்வு.)

3. 'ஹைக்கூ பேரொளி' விருது.

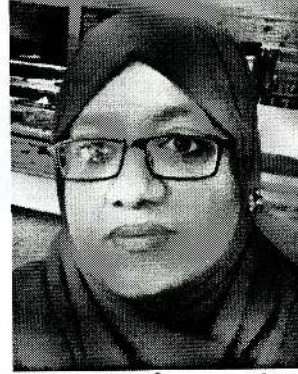
(மதுரை உலகத்தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ் ஹைக்கூ கவிதையாளர்கள் இயக்கம், இனிய நந்தவனம் மாத இதழ் இணைந்து நடாத்திய மூன்றாவது உலகத் தமிழ் ஹைக்கூ மாநாடு ஜன் 9ம் திகதி (2024) மதுரை மாநகரில் இடம்பெற்றது. அந்நிகழ்வில் இவரது 'தூரிகை வரையும் மின்மினிகள்' ஹைக்கூ நூலுக்காக வழங்கப்பட்டது.)

4. 'தமிழ் வேள்' விருது.

(தமிழ்நாடு மதுரமொழிக் கவிச்சங்கத்தினால் இலுப்பை அறக்கட்டளை அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்ட முப்பெரும் விழாவில் (29/05/2022) வழங்கப்பட்டது.

எழுதும் ஊகங்கள்:

சுமார் 40க்கும் அதிகமான இதழ்களில் இவரது கவிதைகள், கட்டுரைகள், ஊக்கப் பதிவுகள், நூல் விமர்சனங்கள் வெளிவந்துள்ளன. சுஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள்,

வைத்தியர் ஜலீலா முனம்மில்

சிற்றேடுகள், மின்னிதழ்கள் மற்றும் முகநூல், வாட்ஸ்அப் குழுமங்களில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், மருத்துவக் குறிப்புகள், மருத்துவக் கட்டுரைகள், ஊக்கப்பதிவுகள் எழுதி வருகிறார். முகநூல், புலன இலக்கியக் குழுமங்களில் தொடர்ச்சியாக கவிதைகள், கட்டுரைகள் பதிவேற்றம் செய்து வருகிறார்.

இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாடு இலக்கிய குழுமங்களில் சுமார் 40க்கும் மேற்பட்ட விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். சுமார் 35 இற்கும் மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களில் இவரது கவிதைகள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன.

அரச இலக்கியப் போட்டிகள், இலக்கிய குழுமங்கள் நடத்தும் போட்டிகள் போன்றவற்றில் பங்கு பற்றி வெற்றிச்சான்றிதழ்களும் பெற்றுள்ளார். நேரடி மற்றும் இணைய வழிக் கவிவரங்கங்கள், உலக சாதனைக் கவிவரங்கங்கள் மற்றும் தொடர் ரெங்கா சென்றியு போட்டி போன்ற நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றுள்ளார். •

கட்டுரை.

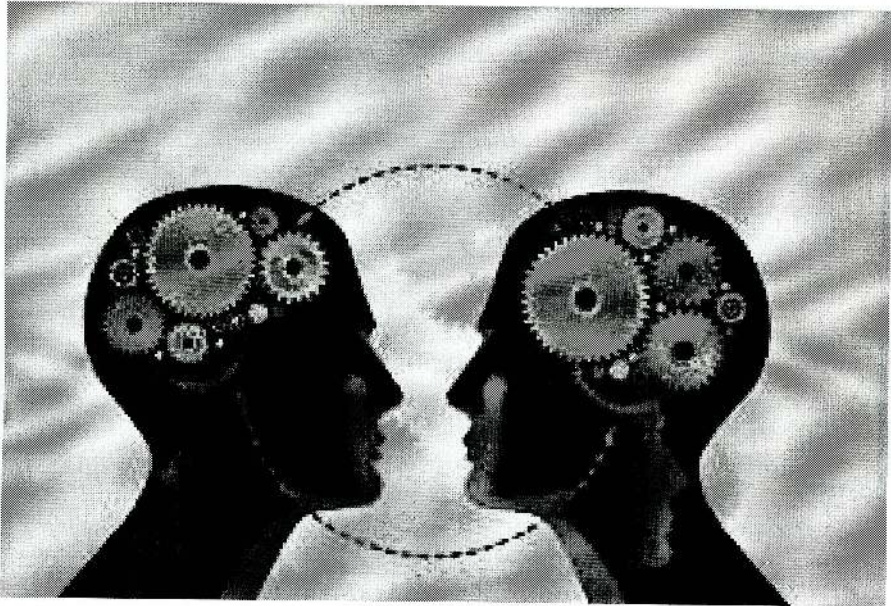
புரிதல்

- பஹ்ரியா பாயிஸ்.

புரிதல் என்பது எல்லா மனிதர்களுக்கும் எல்லா நிலையிலும் இருக்கும் என்று கூறமுடியாது. சில மனிதர்கள் எல்லா விடையங்களையும் இலகுவாகப் புரிந்து செயற்படு

கிறார்கள். சில மனிதர்களுக்கு ஒரு விடையத்தைப் புரிய சில மணி நேரம் அல்லது சில நாட்கள் எடுக்கின்றது. சில மனிதர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கின்றார்கள். இதில் மனிதனின் சுயாதீன தன்மையும் வளர்ச்சித்திறனும் தங்கியிருக்கின்றது.

பொதுவாக புரிதல் நாம் பழகக்கூடிய எல்லா உறவுகளினுள்ளும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய உறவுகள் மற்றும் தேவைக்குப்

பழகக்கூடிய உறவுகள் என நாம் பழகக்கூடிய எல்லா வகையான மனிதர்களிடத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

இந்தப் புரிதல் இரு நபரைத் தாண்டி வரும் போது அதிக கருத்து வேறுபாடு, உண்மைத்தன்மை என்பதை வைத்துப் புரியவைத்து விடலாம். ஆனால் இரு உறவுகளுக்கிடையில் வரும் போது புரியவைப்பதற்குச் சற்றுக் கடினமாக இருக்கும். இந்நேரத்தில் இருவரும் தான் கூறுவதுதான் சரி என வாதிடனால் ஒரு போதும் புரிதல் நிகழாது, மாறாக உறவுகளுக்கிடையில் சண்டை, மன அழுத்தம், பிரிவு போன்றவைதான் ஏற்படும். இதன்போது மூன்றாவது நபர் யாராவது அந்த இடத்தில் புரியவைப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

யதார்த்தமான நிலையை நோக்குவோமானால் இரு உறவுகள் என்று வரும் போது நெருங்கிய உறவுகள்தான் எப்போதும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து விட்டுக்கொடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஏதோ ஒரு புரிதல் இல்லை என்றால் ஏதோ ஒரு வார்த்தையை விட்டுக்கொடுத்து

சமாதானமாகி நிம்மதியடைய வேண்டும். மாறாக தான் சொல்வதுதான் சரி என்று இருந்தால் உறவுகள் கட்டாயம் பிரிந்து விடும்.

ஆம் உறவுகளே !

- புரிதல் இல்லாத வாழ்வு பிரிதலை உண்டு பண்ணும். விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் விட்டுக்கொடுத்து சமாதானமாகி விடுங்கள்.
- எந்த ஓர் உறவு பந்தத்திலும் கட்டாயம் புரிதல் வேண்டும். ஒருவருக்கு மாத்திரமல்ல வாழ்வு. வாழ்க்கை இரு வரையும் சேர்ந்துள்ளது.
- பிரிந்துவிட்டு யோசிப்பதை விட பிரிவதற்கு முன் புரிதலுடன் செயற்பட்டால் வாழ்வு சிறப்பாக இருக்கும்.
- புரிந்து கொள்ளும் மனப் பான்மையை வளர்த்துக் கொள்வது எல்லா மனிதர்களுக்கும் சிறந்தது.

• • •

தடம்பதித்த முத்த கவிஞர்கள்

அருளைக் கரண்பரய்

- கலாபுஷணம் மருதூர் ஜமால்தீன்.

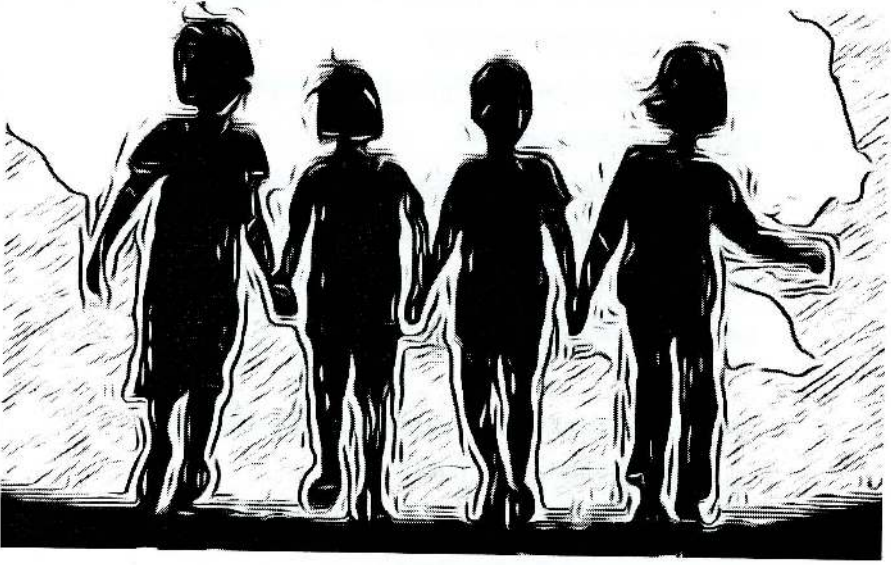
உலகுதீன் வேதமாய் உண்மைநற் போதமாய்
உலகிதன் முடிவுவரையில்
கலங்கிய மாந்தரும் துலங்கியே புனிதராய்க்
காசினி வாழ்ந்து செல்ல
இலங்கிடும் சான்றென நலமிகு கருத்தினை
இப்புவி வழங்கி நிற்கும்
பலமிகு மறையிலே சிலகுறையுள்ளதாய்ப்
பிதற்றிடும் மனிதா சிந்தி

இனமத மொழிகளால் மனாங்களைப் பிரித்திட
இக்குர்ஆன் கூறவில்லை
தினமொரு புதுமையை குணமிலாக் கொள்கையை
திருமறையு ரைக்கவில்லை
மனமுரண்பாகவே பலர்சேர்ந்து புனைந்திட்ட
மதிப்பிலா நூலிதன்றா
சினமுடன் மறையினை அசுத்தக் கராங்களால்
சிதைத்திட முனையுகின்றாய்

எத்தனை மார்க்கங்கள் இத்தரை தோன்றினும்
எழில்மறை வேதமொன்றே
சத்தியக்கொள்கையை சிறப்புறும் பாதையை
சறுகிடா மாந்தர் மனதில்
புத்தியாய் வெற்றியாய் நித்தமிங்குழைக்குநல்
புகழ்மறை கூற்றுப் பிழையாய்
பித்தனாய்ப் பிதற்றியே வுத்தமராகிட
பகற்கனவு காணுகின்றாய்

அறிஞனாய் ஞானியாய் நெறிதரும் பக்தனாய்
ஆக்கிடும் மறையதன் முன்
பொறிவைத்தழித்திடக் குறிவைத்திருக்குமுன்
பாதையை மாற்றித் தெளிவாய்
செறிபுகழ் வேதத்தின் சிறிதொரு வரியிலும்
சீரற்றுக் காணமாட்டாய்
வெறியிலே வீணற்றுத் தெறிக்கும் வார்த்தையால்
வான் மறையழிந்திடாது

ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுமேல் கடந்துமே
அறிவுயர் மாந்தர் பலராய்
ஆய்வுகள் செய்துமே மறையதிற் பிழையினை
அறிஞரோ கண்டதில்லை
நோயுளவுள்ளமேன் பாயும்தீக்குணமுமேன்
நீதிமறையறிந்து பாரு
வாய்மைகளுணருவாய் ஆய்வினைத் தொடருவாய்
வல்லோனின் அருளைக்காண்பாய்.

ஓம் தூன்

மாலை நேரம். மருதமுனைக் கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் செல்லும் சிறிய பாதையில் நால்வரும் நடந்து சென்றனர். செய்யது அகமது, றணீம், ஐயூப் மற்றும் ஜிப்ரி. அவர்கள் மூன்றாவது வகுப்பில் சேர்ந்த நண்பர்கள். இன்று 2024, எல்லாம் மாறிவிட்டது. ஆனாலும் அவர்கள் நட்பு மட்டும் மாறவில்லை.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வீதி, எங்கிருந்தோ வரும் மோட்டார் சைக்கிள்கள், வழிமறித்து செல்லும் கார் காட்சிகள், எல்லாம் இன்றைய உலகத்தின் மாற்றங்களை பிரதிபலித்தன. “இந்த இடம் தான் வம்மியடி என்றான். ஒரு காலத்தில் சீட்டுக் கூட்டம் விளையாடி...” என்று ஜிப்ரி சிரித்துக்கொண்டே கேட்டான்.

அவர்கள் எப்போதும் போல் நவியான் குளத்தில் மீன் பிடிப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பேசிக்கொண்டனர்.

“இன்று நாம் என்ன விளையாடலாம்?” என்ற கேள்வி பழைய பழக்கம் போல இன்றும் அவர்களின் உள்ளத்துக்குள் தோன்றியது. ஆனால் இப்போது அவ்வளவு நேரம் இல்லை. வேலை, பொறுப்புகள், வாழ்க்கை ஆகியவை

ஒரே நாளில் விளையாடிய நாள்!”

அவர்களின் மனதில் அந்த நாள் பிரகாசமாக எழுந்தது. “ஆமா, அந்த நாள் எங்களுக்கு ஒரு விழா மாதிரி தான் இருந்தது!” என்று றணீம் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான். அந்த நாள், அவர்கள் இரு பெருநாட் காலங்களைக் கொண்டாடியதுபோல, ஒவ்வொரு விளையாட்டிலும் வெற்றி பெற்றனர்.

“நமக்கு எவ்வளவு எளிமையான வாழ்க்கை இருந்தது,” என்று ஜிப்ரி சொன்னான். “ஆனால், அதில் நாம் கண்ட மகிழ்ச்சி, எந்த புது சாதனையிலும் கிடைக்காது.”

ஐயூப் ஒரு பழைய மாமரத்தை கண்டபோது, “இந்த மரம்! இதுதான் நம்முடைய ‘பெட்’ இருந்தது போல, அதை வைத்து பந்தை அடித்து ஆட்டம் ஆடியது!” என்று அவர்களின் கிரிக்கெட் விளையாட்டையும் நினைத்தான்.

அவர்களுடைய நினைவுகள், ஒவ்வொரு கிளையிலும் தொங்கியது போலவே, அவர்களது பேச்சு மீண்டும் மீண்டும் அந்த நாட்களில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் வாழ்க்கையில் நடந்த எல்லா மாற்றங்களையும் புறக்கணித்து, பழைய நினைவுகளை புதிதாக அனுபவித்தனர்.

அந்த இரவு முஸம்மில் வீட்டில் சந்தித்துக்கொண்டனர். முஸம்மிலின் பெற்றோர், அவைவரையும் வரவேற்று, சிறப்பு உணவுகள் வைத்திருந்தனர். அவர்களின் மகிழ்ச்சியான சிரிப்புகள், பழைய ஞாபகங்களின் கிண்டல்கள், ஒவ்வொன்றும் அந்த வீடு முழுவதும் பரவியது.

றணீம் “நமக்கு இனியும் இப்படி ஒரு சந்தோஷமான நாள் கிடைக்குமா?” என்று சிந்தனையில் மூழ்கினான். “அது நம்மாலே சாத்தியம் றணீம்” என்று உற்சாகமாகச் சொன்னான் முஸம்மில். “நமக்குள்ள இந்த பாசம், நட்பு, இதை நாம எப்போதும் வைத்து இருந்தால், எங்கிருந்தாலும் இந்த மகிழ்ச்சியை உருவாக்கலாம்.”

செய்யுது அகமது “எங்கள் வாழ்க்கையில் எதுவுமே முக்கியம் இல்லை. நம்ம நட்பு, நம்ம நினைவுகள் மட்டுமே முக்கியம்” என்று மனத்தில் நிலைத்துரைத்தான்.

அவர்களின் சந்திப்பு, அந்த நினைவுகளை மீண்டும் உயிர்த்துவிட்டது. அவர்கள் பெரியவர்களாக மாறி விட்டார்கள், பொறுப்புகள் நிறைந்தவர்கள். ஆனாலும், அந்த நட்பு, அந்த விளையாட்டு நினைவுகள், அவர்கள் வாழ்வில் எப்போதும் சிறப்பானவையாகவே இருந்து விட்டன.

அந்த மாலை, அவர்கள் கிராமத்தில் முடிவடையும்போது, தங்கள் உள்ளங்களை நிறைத்துக் கொண்டனர். அவர்களின் பால்யக் கால விளையாட்டுகளும், அந்த வம்மி மரமும், குளத்தின் ஓரமும், ஆத்து மேடும் எப்போதும் நம் வாழ்க்கையில் மாறாத நினைவுகளாக நிற்கின்றன.

படுவான் கரையில் ஆத்து மேட்டு வயல் நிலங்கள், குளத்தோரங்கள் எங்கும் வீடுகள், பள்ளிவாசல்கள், பாடசாலைகள், குறுக்கும் மறுக்குமாக வீதிகள் புதிதாக முளைத்து நிற்கின்றன. நினைவுகளும் காட்சிகளும் மனத்தில் அத்திவாரமிட்ட பழைய கட்டிடங்களாயின. ●

மதுரை-04 ன் அக் கிழவர் சிறந்த கவிஞர் ஆகவும் வந்தவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

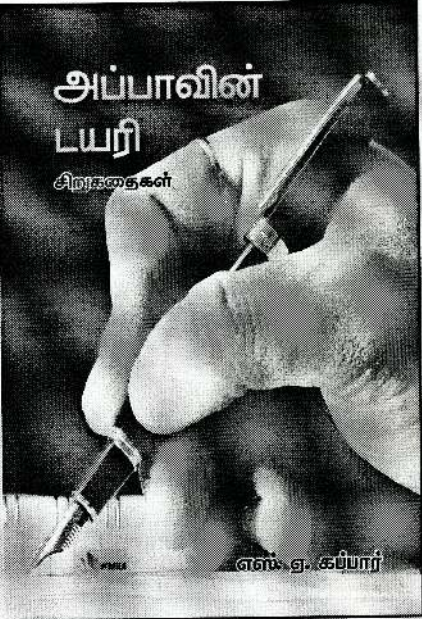
இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். இவரின் புகழை மனதில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அப்பாவின் டயரி சிறுகதைகள்

எஸ். ஏ. கப்பார்

வெண்ணிலா பதிப்பகம்
378/2, 38, 39, 40
மதுரை-04 625034

அப்பாவின் டயரி

வெண்ணிலா கவிதை மஞ்சரி ஆசிரியர் எஸ். ஏ. கப்பார் அவர்களினால் அண்மைக் காலங்களில் எழுதிய சிறுகதைகளுள் 'தமிழன்' வார வெளியீடுகளில் வெளிவந்த பதினைந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பு.

பக்கங்கள் 104. விலை ரூபா. 500. துபாற்செவடி சிலவசம்.

தேவையானோர் இலங்கை வங்கிக் கிளையொன்றில் பணத்தை வைப்பிலிட்டபின் வைப்புச் சீட்டின் பிரதியை எமது வட்ஸ்அப் இலக்கம் 0776968671 இற்கு அனுப்பி தபால் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வங்கி விபரம்:

எஸ். ஏ. அப்துல் கப்பார்
கணக்கிலக்கம்: 6106068
இலங்கை வங்கி, கல்முனை.

S. A. ABDUL GAFFAR
A/C No. 6106068
Bank of Ceylon, Kalmunai.

அந்த வாரச் சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றிருந்த சிறுகதையைப் படித்து முடித்தவுடன் அவள் முகம் வாடிப்போயிற்று. உதடுகள் உலர்ந்து போயின. நா வரண்டுவிட்டது!

கைப்பையிலிருந்த போத்தலை எடுத்து ஒரு மிடருத் தண்ணீரைக் குடித்தாள். தன்னையறியாமலேயே பெரு மூச்சொன்றை விட்டவள் சட்டென்று சுதாகரித்துக் கொண்டவளாக, பக்கத்தில் யாரும் இருக்கின்றார்களா என்று கவனித்தாள்.

அவள் அப்படித்தான்!

- எழுத்தாளர் செம்மைத்துளியான்.

அந்த நீள்சதுர அறையின் மறுகோடியில் அமர்ந்து பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துவதில் ஈடுபட்டிருந்த சேகர் மாஸ்டர், மூச்சொலிகேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார்.

“என்ன ரீச்சர் பலத்த பெருமூச்சு?” என்று கேட்டவர், அவளிடமிருந்து எந்தப் பதிலுமே வராததால், மெல்லிய புன்னகை ஒன்றை உதிர்த்துவிட்டுத் தன் பாட்டில் வேலையில் ஈடுபட்டார்.

அவள் அப்படித்தான் என்பது சேகர் மாஸ்டருக்கு மாத்திரமல்ல அந்தக் கிராமத்துப் பாடசாலையில் எல்லோருக்குமே தெரியும். தன்னையே மறந்த நிலையில் சிந்தனையில் ஆழ்ந்துவிடுவதில், அவளுக்கு நிகர் அவளேதான்.

இப்போதுகூட அப்படியானதொரு கடந்த கால நினைவுகளில்தான் அவள் ஒன்றிப்போயிருந்தாள்.

வெள்ளைச் சட்டையணிந்து துள்ளிக் குதித்தோடும் பாடசாலைக் காலங்கள்... உயர் வகுப்பிற்கு வந்த பின்னர், புத்தகக் கட்டை நெஞ்சோடணைத்தபடி பிரத்தியேக வகுப்புக்களை நாடி, நகரத்துக்குப் போய்வந்த கல்லூரி நாட்கள்... ஒரு கண்ணியமான பெண்ணுக்குரிய உடை, நடை, ஒழுக்கங்களையெல்லாம் ஒதுக்கி

வைத்துவிட்டு, பெண்ணின் உடலோடும் ஆணின் மனதோடும் நடமாடிய பல்கலைக் கழக நாட்கள்... மனித வாழ்வுகளை, வாழ்வின் இன்பங்களைச் சுவைக்கத் தொடங்கிய இனிமையான அதன் பொழுதுகள்... சோகங்களையும், அவலங்களையும் துச்சமென மதித்து, தான்தோன்றித் தனமாக வாழ்ந்து விட்ட அந்தக் கணங்கள்... அதன் பிறகு சாரியணிந்து... பொட்டிட்டு... பூவைத்து... தன்னை ஒரு ஒழுக்கமுள்ள பெண்ணாகக் காட்டிக் கொண்டு, ஒரே நேர்கோட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்கள்... எல்லாமே... ஒவ்வொன்றாக ஒன்றுவிடாமல்... அவள் நினைவைத் தொட்டன.

“பருவமடைந்ததும் பக்குவப் பட்டவள் என்ற நிலையில் - மற்றவர் கண்களுக்குத் தன்னை ஒரு பார்வைப் பொருளாகக் காட்டிக்கொள்ளாமல் - அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு, நாணத்தோடு வாழவேண்டிய நான், இடத்துக்கு, சூழலுக்கு ஏற்ற விதமாக இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்கின்றேனா? அதன்

மூலம் மற்றவர்களையெல்லாம் ஏமாற்றிவிட்டதாக புத்திசாலித் தனமாக என்னையே நான் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேனா?"

அப்பொழுதுதான் அந்தக் கதையில் அவன் தன் பெண் பாத்திரத்தைச் சித்தரித்திருந்தது கூட, ஒருவகையில் சரியென்று பட்டது அவளுக்கு. ஆனால், அந்த உண்மையைத்தான் அவளால் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை!

பெண் குலத்திற்காகப் பரிந்துபேச, அவள் தவறுதான் செய்திருந்த போதிலும் அவற்றை மூடிமறைத்து, அவளுக்காக அனுதாபப்பட, அவளின் சார்பாக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு வாதாட ஒரு வக்கரித்த ஆண்கள் கூட்டம் இருக்கும்போது, அவள் ஏன் பயப்பட வேண்டும்?

மற்றவர்களுக்குப் புரியாமல், சுற்றாடலுக்கும், சூழலுக்குமேற்ப தங்களை மாற்றிக் கொண்டு வாழும் பெண்ணினத்தின் கபட நாடகத் தைக் காட்டிக்கொடுக்க நினைக்கும் இந்தப் புதிய... புத்தம் புதிய அயோக்கியத்தனத்திற்கு முடிவுகட்ட வேண்டும் என்ற நினைப்போடு அவள் தன் இருக்கையை விட்டும் எழுந்தாள்.

அவனை ஒருமுறை... ஒரே ஒரு முறை சந்தித்து, இரண்டு வார்த்தைகள் கேட்டுவிட வேண்டும்.. அவற்றை ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியாமல்... அவன் தடுமாறிப்

போய் தன் எழுத்துலக வாழ்க்கைக்கே முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிடச் செய்துவிட வேண்டும் என்ற தூடிப்பு அவள் இதயத்தை நெருட, தன் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள்!

ஒரு மணிக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களே இருந்தன. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் மணியடித்ததும், முதலில் நேராக பஸ் ஏறி அவனின் அலுவலகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

தனது அறைக் கதவு மெதுவாகத் தட்டப்பட்டதும், "யேஸ் கம் இன்" என்ற வழமையான வார்த்தையோடு, திறந்து விடப்பட்ட கதவுப்புறத்தைப் பார்த்த சுந்தர் அதிர்ச்சியடைந்தான்!

எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன் பல்கலைக் கழகத்தில் தன்னோடு கூடியிருந்து.. எப்போதும் தன் இன்ப துன்பங்களில் பங்குகொள்வதாக உறுதியளித்த கௌரி... இறுக்கியணிந்த ஜீன்ஸ் மீசேர்டுமில்லாமல்... சாரியணிந்து பொட்டிட்டு... பூ வைத்து... ஒரு ஒழுக்கமுள்ள பெண்ணுக்கேயுரிய சகல இலட்சணங்களோடும் தன் முன்னே நிற்பதைக் கண்டு... இமை கொட்டாமல்... சில வினாடிகள் அவளையே பார்த்து பிரமித்துப்போய் விட்டான்!

சற்று நேரத்தில், சுயநினைவுக்கு வந்தவன். "ஆ... கௌரி... நீயா?" என்றான்.

அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. கைகளைப் பிசைந்துகொண்டு நின்றிருந்தாள்.

தான் வந்த வேகம் - இரண்டு வார்த்தைகள் கேட்டு அவனைத் திரண்டிட்டுவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம், அவனின் முகதரிசனம் கிட்டியதும், தன்னையறியாமலேயே குறைந்து போனதை அவள் உணர்ந்தாள்.

"உனக்கு இங்கே என்னதான் வேலையோ?" சற்றுக் கோபமாகவே கேட்டான் சந்தர்.

"உங்களிடம் ஒரு விஷயம் பேச வேண்டும்."

"என்னிடத்தில் பேச என்ன இருக்கிறது?"

"என் வாழ்க்கையில் ஏன் தலையிடுகிறீர்கள்?" சற்றுக் கடுப்பாகவே கேட்டாள் அவள்.

"நானா... உன் வாழ்க்கையிலா?... அதுதான் எப்போதோ முடிந்த கதையாயிற்றே?" என்றான் அவன், அலட்சியமாக!

"என்ன?" எரித்துவிடுவதைப்போல் அவள் கேட்டாள்.

"நமக்குள் இருந்த உறவுதான் என்றைக்கோ அஸ்தமமாகிவிட்டதே... இனி நான் ஏன் உன் வாழ்க்கையில் தலையிட வேண்டும்?" அவன் கோபமாகக் கேட்டான்.

"என்னைப் பின்னணியாக வைத்துப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் ஏன் எழுதுகிறீர்கள்? கடந்து விட்ட - அவலம் நிறைந்த - அந்த நாட்களை என் எண்ணத்திலிருந்தும் மறந்துவிட முனைகின்ற போதெல்லாம்... ஏதாவதொரு கோணத்திலிருந்து அவற்றை நினைவூட்டி, ஏன் என் மனதை இப்படி அலைபாய விடுகிறீர்கள்? ஒரு காலத்தில் உங்களோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தேன் என்பதற்காக... ஏன் என்னை இப்படியெல்லாம் கேவலம் செய்கிறீர்கள்? - சம்பந்தப்பட்டிருந்தோம் என்பது பொதுவான விஷயம்தானே?"

"மறக்கவும், மறுபடி உறவாடவும் அதுதான் உங்களுக்கெல்லாம் எண்ணற்ற இதயங்கள் இருக்கின்றதே! முடிந்த கதையை ஏன் நீ மீண்டும் கிளர வந்தாய்?"

"இல்லை, அதனை நீங்கள் முடிய விடவில்லை. ஒரு காலத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தோம் என்பதற்காக என்னை இப்படிப் பழிதீர்க்காதீர்கள். பல்கலைக் கழகத்தில் சாரியணியாமல், ஜீன் ஸோடும், முந்தானையில்லாமல், திறந்த நெஞ்சோடும் நடமாடியது

உண்மைதான். அது அந்த சூழலுக்கு. இப்போ நான் ஓர் ஒழுக்கமுள்ள பெண்ணாக... சாரியணிந்து... பொட்டிட்டு... பூ வைத்து... ஒரே நேரகோட்டில்தானே போய்க் கொண்டிருக்கின்றேன். தயவு செய்து இனிமேல் உங்கள் கதைகளில் என் வாழ்க்கையை இணைக்காதீர்கள்.”

“சீ... உன்னை... உன் வாழ்க்கையை யார் இணைத்தார்கள் என் கதைகளில்? இடத்துக்கு ஒன்றாக இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்ந்து, மற்றவர் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டுத் தங்களை நல்லவர்களாகக் காட்டிக் கொள்கின்ற பெண்ணினத்தின் ஒரு பகுதியினரைப் பற்றியல்லவா எழுதுகின்றேன்... அவர்களின் பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பி, இடறி வீழ்ந்து, எழுந்துகொள்ள முடியாமல் தவிக்கின்ற இளைஞர்களின் இதய தாகங்களையல்லவா எழுதுகின்றேன்.”

“இல்லை... பெண்ணினத்தின் மானத்தையல்லவா சந்திக்கிழுக்கின்றீர்கள்?”

“சீ... மானமாவது மண்ணாங்கட்டியாவது... தானுண்டு, தனது வேலையுண்டு என்றிருக்கின்ற அப்பாவி இளைஞர்களின் வாழ்க்கையில் தலையிட்டு... அவர்களின் மனசை மோசடி பண்ணி... அவர்களின் வாழ்க்கையை நாசம் செய்து விளையாடும்

பெண்ணினத்திற்கு மானமா? மரியாதையா? அதுவெல்லாம் பெண்களுக்கு மாத்திரம் சொந்தமானது என்ற உரிமையில் எதையும் செய்துவிடலாம் என்ற நினைப்பு... தவறுகளையெல்லாம் தலையில் கொட்டிக் கொள்வதற்கு ஆண்கள் தான் இருக்கின்றார்களே என்ற எண்ணம்... பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்துவரும் இந்த அடாத செயலை மாற்ற ஒருவன் துணிந்தால், மானம் போகிறது என்ற கொக்கரிப்பு! மானம், மரியாதை இதுவெல்லாம் பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல... ஆண்களுக்கும் இருக்கிறது. கற்பு பெண்களுக்குரிய பிரத்தியேகமான சொத்து. அதற்காகவே நாங்கள் வாழ்கின்றோம் என்று ஆண்களை நம்பவைத்துக் கொண்டு... தமக்கு வேண்டிய நேரங்களில் அவர்களிடம் அணைந்து, வேண்டாதபோது கற்புநெறி தவறாது வாழ்கின்றவர்கள் என்று தங்களைக் காட்டிக் கொள்கின்ற உங்களுக்கா மானம் போகிறது?” உணர்ச்சிவசப்பட்டவனாக அவன் பேசி முடித்தான்.

அவனின் அனல் கக்கும் வார்த்தைகள், அவளை அப்படியே மெளனம் சாதிக்க வைத்துவிட்டது. எங்கிருந்து வந்தோம், எங்கே போகிறோம் என்பதை மறந்து, அங்கிருந்து அப்படியே நழுவி விட்டால் போதும் என்றாகிவிட்டது அவளுக்கு!

(யாவும் கற்பனையே!)

புதிய வரவு

முப்தா அமீன் அவர்களின் "நிதர்சனத்தின் நிழல்" கவிதை நூல் கிடைக்கப்பெற்றது. நூலாசிரியருக்கு மிக்க நன்றி.

நேர்த்தியான அழகிய வடிவமைப்பு கண்ணை உறுத்தாத கரிசனையான அச்சாக்கம். பொருத்தமான எழுத்துருக்கள். மொத்தத்தில் வடிவு.

உள்ளே, ஆசியுரை: மூத்த எழுத்தாளர் பொன் விழாக் கண்ட பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக், வாழ்த்துரைகள்: மாவட்ட கலாசார ஒருங்கிணைப்பு உத்தியோகத்தர் ஏ. எல். தெளபீக் மற்றும் நாட்டார்கவி வித்தகர் எழுகவி ஜெலீல், பதிப்புரை:

ஏட்டுலா கனவாக்கம் பணிப்பாளர் ஆஷிக் ஹுசைன்.

வாழ்த்துப் பாக்களைச் சொரிந்துள்ளார் தமிழ்நெஞ்சம் பிரதம ஆசிரியர் அமீன் மொஹமட் (பிரான்சு) அவர்கள்.

அனைத்தும் நூலுக்கு உரமூட்டு கின்றன.

அடுத்து, தென்கிழக்கு பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் மதிப்புக்குரிய எம். அப்துல் றஸாக் அவர்களின் அணிந்துரையைப் படித்தாலே போதும் 'எழுதுகிறவன் எழுதினால்தான் எழுத்தும் வடிவு பெறும்' என்பது போல ஒரு கவிதைப் பிரதி எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்ப பாடம் சொல்லித் தருகிறார்.

முப்தா அமீன் அவர்களின் கவிதைகள் முதிர்ச்சியின் முழு வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்றன. சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. எழுத்து நடையின் எளிமை அவரது கவிதைகளுக்கு ஆயுள் கெட்டி எனப் பறைசாற்றுகின்றது.

நூலின் பெயர்: நிதர்சனத்தின் நிழல்.
கவிதைகள்: 120 (அகர வரிசையில்)
பக்கங்கள்: 124

நூலாசிரியர்: முப்தா அமீன்
வடிவமைப்பு: ஆயிஷா சக்லா உமர்தீன்
வெளியீடு: ஏட்டுலா கனவாக்கம்,
அச்சு: மூதூர் JMI வெளியீட்டகம்.
முதற்பதிப்பு: ஜூலை, 2024
விலை: ரூ. 500
நூலிணைப் பெற்றுக்கொள்ள-
076 250 8836

யாடுக்*டுத் தெரியும்!

குளத்தின் நீரைக் கொண்டு, பல நூறு ஏக்கர் வயல்களில் பொன்னான நெல்லையும் சிறு தானியங்களையும், மரக்கறி, பழங்களையும் விளைவித்து மகிழுகின்ற உழவர்கள் வாழும் ஊர் தானது! அங்கு அஸ்மாவின் பெற்றோரும் விவசாயம் செய்து வந்தனர்.

அஸ்மாவும் இரு சகோதரர்களும் கிண்ணியாவில் வாழ்ந்தனர். அஸ்மா தாயாரைப் பார்க்க அடிக்கடி கந்தளாய்க்குப் போவாள்.

தாய் வீட்டில் விளைந்த பலாப்பழம், வாழைக்குலை என நிறையவே எடுத்து வருவாள் அஸ்மா.

இந்தப் புனிதமான ரமலான் மாதத்தின் மூன்றாம் நாளன்று, அஸ்மாவின் வாசலில் முச்சக்கர வண்டி நின்றது! அதிலிருந்து அஸ்மாவின் பெற்றோர் இறங்கினர்.

“உம்மா! உம்மா!! ஆசம்மா வாறாங்க!!!”

ஆசையாகக் கூவிக் கொண்டு,

- எழுத்தாளர் கிண்ணியா சப்னா.

அஸ்மாவின் தாய் பாத்திமாவை நோக்கிப் பேத்தி ஹனா ஓடினாள்.

அஸ்மாவின் வாப்பா, ஹனாவைத் தூக்கியவாறு, வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

அஸ்மாவின் தாய் பாத்திமாவைத் தொற்றா நோய்கள் உடலில் குடிபுகுந்து தாக்கிக் கொண்டிருந்தன. தகப்பன் சலீமையும் இந்த நோய்கள் ஆட்டிக் கொண்டு தான் இருந்தன. என்றாலும் அவர் பெரிதாகப் பாதிக்கப் படவில்லையென எல்லோரும் எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். அவர் நடமாடுவதுடன் சின்னச் சின்ன வேலைகளும் செய்து கொள்வார்.

“உம்மா வாங்கும்மா! நீங்க வாறெண்டு சொல்லவே இல்லையேம்மா!”

“என்ன வாப்பா! உம்மாவுக்கு ஏலாம இருக்குதா!”

என விசாரித்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள்ளே கூட்டிப் போனாள்.

“இங்கே சாஞ்சி கொள்ளுங்கம்மா!” என ஆதரித்தாள் அஸ்மா.

“நீங்க நோன்பா வாப்பா!” என்று கேட்டதும்,

“ஆமாம் மகள்! உம்மா இண்டைக்கு நோன்பில்லம்மா.”

“உம்மா தலை நோன்புதான்

பிடிச்சவ. நோன்பு பிடிக்க வேணா மெண்டு சொல்லியும் கேட்கல. அண்டைக்கே வருத்தம் கூடிடுத்து. நோத்துக்கு மருந்து குடிக்கேலா தானே” என்றார் வாப்பா.

“ஏம்மா, நோன்பு நோயாளிகளுக்கு அவசியம் இல்லை தானேம்மா. நம்ம மார்க்கத்திலே நோயாளியை நோன்பு பிடிக்கக் கட்டாயப் படுத்த இல்ல யேம்மா” என்றாள் அஸ்மா. தாய் பேசாமல் இருந்தார்.

அஸ்மா, தாய்க்குப் பொருத்தமான உணவுகள் கொடுத்து விட்டு, இப்தாருக்கான ஆயத்தங்கள் செய்தாள்.

அன்றைய இப்தார் முடிந்ததும்,

“நாங்க தனியாக ஒதுங்கிக் கொள்ளத் தனியறை இருந்தால் நல்லதும்மா” என வாப்பா ஆசையோடு கூறினார். எல்லோரும் சம்மதித்தனர். அடுத்த நாள், தேவையான கல்லு மண் எல்லாம் வாங்கினார்கள். கொஞ்ச நாளில் வீட்டுடன் சேர்த்து ஓரையைக் கட்டினார்கள்.

“பெருநாள் முடிஞ்ச பின்னர் அவ்வறைக்குக் குடிபோகலாம்” என்று

சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

அன்பு மகளோடு தங்களின் இறுதிக்காலம் சந்தோசமாக இருக்குமென எண்ணி ஆனந்தமடைந்தார்கள்.

“இங்கே வருத்தம் கூடினால் மருந்தெடுக்க ஆஸ்பத்திரியும் தூரமில்லை!” என்றார் பாத்திமா!

“தொழுது கொள்ளப் பள்ளி வாசலும் கிட்டத்தான்” என்றார் சலீம்.

“மருமகனும் பிழையில்ல, எங்களோட மிச்சம் எரக்கந்தானே” என இருவரும் பேசுவார்கள்.

பாத்திமா, வழமை போலத் திடீரென மயங்கினார்! மகள் உடனடியாக வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் சென்றாள்! அவருக்குச் சீனியின் அளவு குறைந்து விட்டதாகக் கூறினார்கள். வைத்தியசாலையில் அட்மிட் பண்ணினார்கள். நோய் தணிந்ததும் தாயைக் கூட்டி வந்து வீட்டில் வைத்துப் பக்குவமாகப் பார்த்தாள், அஸ்மா.

அஸ்மாவின் தம்பியும் அடிக்கடி வந்து பெற்றோரைப் பார்த்துத் தேவை யானவற்றை வாங்கிக் கொடுப்பார். அங்கே அன்புக்குக் கொஞ்சமும் பஞ்சமில்லை. அவர்கள் வரவுக் கேற்றவாறு செலவு செய்து வாழ்கிறார்கள். அங்கு நிம்மதியும் நிறைந்தே இருந்தது.

அஸ்மாவின் கணவரும் மாமாவுடன் கண்ணியமாக நடந்து கொள்வார்.

“நோயாளியான நம்ம பெற்றோரை நம்ம தான் பாக்கணும்! அப்போதான் நம்ம பிள்ளைகள் எங்கனையும் மதிப்பாங்க!” என்று கூறுவார்!

அன்று வீட்டில் இப்தார் முடிந்ததும், தொழுகைக்குப் போக முன்னர்,

“இண்டைக்கு இரவுக்குரிய மருந்தை இப்ப எடுங்க பாத்திமா, மருந்துகளை நான் தாறன். நேரத்துக்கு மருந்து குடிக்க வேணும், பிந்த விடக்கூடாது” என்றார்.

மருந்துகளை ஒவ்வொன்றாகக் கொடுத்து விட்டுப் பள்ளிக்குச் சென்றார். தொழுகை முடிந்ததும் வழமைக்கு மாறாகப் பள்ளி விறாந்தையில் அமர்ந்தார் சலீம்.

அவரின் நண்பன் அஸ்ஸீ அருகில் வந்து, “என்ன மச்சான் சுகமா” என்றும், “பாத்திமா ராத்தா நல்லா இருக்காங்களா” என்றும் விசாரித்தார்.

“இனிக் கந்தளாய்க்குப் போறல்ல என்ற முடிவோடானே வந்துட்டிங்க. நல்லது தான். வயசு போன நேரம், பிள்ளைகள்தான் நம்மைப் பார்க்கணும்.” என்றார்.

“ஓம் மச்சான் அப்பிடித்தான். இனி எங்கே திரியிற. வயலெல்லாம் பொடியன்மார் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்.”

“சரி மச்சான் நான் வாறேன்” என்றவாறு அஸ்ஸீ போனதும், சலீம் மெல்ல மெல்ல நடந்து வீட்டுக்கு வந்தார்.

“அஸ்மா! கொஞ்சம் சுடு தண்ணி
தாங்களேன்.” என்றதும்,

“ஏன் வாப்பா ஏதும் செய்யுதா!”
என்றவாறு அருகில் வந்தாள் அஸ்மா.

“ஓண்ணுமில்ல, கொஞ்சம் நெஞ்சுக்
குள்ள எரியுதும்மா. வாயு போலக்
கெடக்கு மகள்.” என்றாரவர்.

“பூடு வறுத்துத் தரட்டா வாப்பா.”
என்றாளவள்.

அஸ்மாவின் மகள் சுடுநீர்
கொடுத்தாள்.

வறுத்த பூடு கொடுத்தும், வேதனை
குறையவில்லை.

“ஏங்க! நீங்க தான், கொஞ்சம்
சாஞ்சி படுத்துக் கொள்ளுங்க. எல்லாம்
சரியாகிடும். ஓய்வும் நித்திரையும் பல
நோய்களுக்கு மருந்து தானே.” என்றார்
பாத்திமா.

தந்தைக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது.
அஸ்மாவுக்குப் பயமாக இருந்தது.

“நம்ம ஹொஸ்பிடலுக்குப்
போவோமே வாப்பா” என்றவாறு.
மகனைக் கூப்பிட்டுத் தகப்பனை
வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு போக
அஸ்மா ஆயத்தமாக்கினார்.

அஸ்மாவின் கணவரும் மகன்
அஸ்மும், அவரைக் கூட்டிச் சென்றனர்.
சலீம் அப்திப் பண்ணப்பட்டார். அவருக்கு
நெஞ்சுவலி கூடிக் கொண்டே போனது.

பேரன் அஸ்மீ, அன்றிரவு அப்பா
வுடன் கூட நின்றான்.

இரவு ஒரு மணியளவில் அஸ்மா
வின் கைப்பேசி அலறும் சத்தம் கேட்டுக்
கண்விழித்த போது, மகன் அஸ்மீ அந்தச்
செய்தியை அஸ்மாவுக்கு அறிவித்தான்.

“வாப்பா புறப்பட்டு விட்டார்!”
கதறினாள் அஸ்மா.

செய்தியறிந்த பாத்திமா அலறி
யழுதார். தாங்க முடியாத வேதனையில்
துடிதுடித்தார்.

“கொஞ்சமும் தன் துணைவர் முந்திக்
கொள்வார்” எனப் பாத்திமா நினைக்கவே
இல்லை!

“பாத்திமா பயணத்துக்கு ஆயத்த
மாகிவிட்டார்!” என்றதான் எல்லோரும்
எண்ணினார்கள்.

ஆனால், வியாழன் நோன்பு
பிடித்தவர் சலீம் வாப்பா.

வெள்ளிக்கிழமை ஸஹர் வேளையில்,
நல்ல நாளில் அவர் இறைவனின்
அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

“நம்ம வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு
வரினதும் முடிவு எப்போது வருமென்று
யாருக்குத் தெரியும்!” இதுதான், சலீம்
நானாவின் மைய்யத்துச் செய்தியுடன்,
அந்த ஊரில் எல்லோருக்கும்
பேசுபொருளாக இருந்தது!

(முற்றும்.)

நாஜம்

முழு சுகயீனமும் சரிவரும் வரைக்கும் அவனே கதியெனக் கிடப்பான்.

அதிகாலையிலேயே தன்னை எழுப்பிவிட்ட அலாரத்தின் ஓசையில் மெல்லக் கண்விழித்தாள் ஷஹாமா. இரண்டு நாட்களாகத் தன்னைக் கட்டிப்போட்டு ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த காய்ச்சலின் வீரியம் இரவு போட்ட மாத்திரையினால் இப்போதாவது குறைந்திருக்குமா எனும் ஏக்கத்துடன் மெதுவாக எழுந்து விளக்கைப் போட்டாள். பின்னர் நெற்றியையும் கழுத்தையும் ஆழமாய் தொட்டுப் பார்த்தவளுக்கு ஒருவித நிம்மதிப் பெருமூச்சொன்று வெளிவந்தது. ஓர் ஆண் சுகவீனமுற்றால் ஒரு பெண் அவனைக் கவனித்து அவனுக்கான எல்லா வேலைகளையும் பணிவிடைகளையும் அவனே விழுந்து விழுந்து செய்துகொடுத்து அவனுடைய

அகுவே ஒரு பெண்ணுக்கு சுகயீனம் என்றால் அந்த வீட்டின் நிலைமை எப்படி இருக்குமென்பது அவளுக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதிகாலையில் எழுந்து காலைக் கடமைகளைத் தொடங்கி வீட்டை துப்பரவு செய்து பிள்ளைகளை எழுப்பி பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்குத் தயார் செய்வதிலிருந்து தன் கணவனுடைய அத்தனை வேலைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பது, காலை உணவைத் தயார்செய்வது, தன்னுடைய தம்பியின் வேலைகளைச் செய்வது வரை அவளுடைய ஓட்டம் நீடிக்கும்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு முடியாமல் போனால் அன்றைய நாளின் வீட்டு நிலைமை எப்படியிருக்கும்.

இதுவே அவளுடைய மனதை இரண்டு நாட்களாகக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. எப்படியோ இரண்டு நாட்களாக இருந்த அந்த காய்ச்சலின் வீரியம் தற்போது குறைந்திருப்பதை நினைத்து ஒருவாறு தனக்குள் தானே மகிழ்ச்சிப்பட்டுக்கொண்டவள் சட்டென எழுந்து அன்றாட கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்கினாள்.

ஆசைக்காக சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் முழுமூச்சாக அவளது தந்தையால் வளர்த்துப் பராமரிக்கப்பட்ட பலா மரமோ இப்போது தனக்கே இந்த மொத்த வளவும் உரியதெனுமளவிற்கு மிகப்பெரிதாய் வளர்ந்து தன் ஆட்சியை நிறுவிக் கொண்டிருந்தது. தன்னாலும் பயனில்லாமல் இல்லை எனுமளவிற்கு அது காய்களைத் தன்னகத்தே சுமந்திருந்தாலும் அதனுடைய இலைகளோ மண்ணெங்கும் கோலம் வரைந்து அந்த மொத்த இடத்தையும் அலங்கோலமாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக பரவிக் கிடந்த இலைகளையெல்லாம் மெல்லக் கூட்டித் துப்புரவாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, அப்போதுதான் எழுப்பி வந்த அவளது கணவன் சுஜாத், “காலையிலேயே உங்களுடைய வேலையே தொடங்கிவிடங்களா? உங்களுக்குத்தான் காய்ச்சல் இன்னும் சரியாகலையே. அதற்குள்ளே இந்த புழுதியை எதுக்காக திரும்பத் திரும்ப கிண்டிக் கொண்டிருக்கிறீங்க?” கொஞ்சம் கோபத்துடன் தன்னை நோக்கிய கணவனை புன்னகைத்தவாறு சமாதானப்படுத்தியவன்,

“அதெல்லாம் பரவாயில்லை... பாருங்க

ரெண்டு நாளா நான் கை வைக்காததால் இந்த இடம் எவ்வளவு அலங்கோலமாக இருக்குனு. நீங்க உள்ள போயிட்டு நான் டீ ஊத்தி வச்சிருக்கேன் குடிங்க. அதோட பிள்ளைகளையும் கொஞ்சம் எழுப்பி விடுங்க” என்றவாறு தன் பணியை கண்ணும் கருத்துமாய்த் தொடர்ந்தான்.

சுஜாத் டீயைக் குடித்துவிட்டு, சிரமப்பட்டு தன்னுடைய இரு மகன்களையும் எழுப்பி குளியல் அறைக்கு அனுப்பிவிட்டு, தான் அலுவலகம் செல்வதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த போது, ஷஹாமா, ஷஹாமா என்றழைக்கும் சத்தம் பக்கத்திலிருந்த அறையிலிருந்து கேட்கத் தொடங்கியது.

குப்பைகளை அள்ளுவதற்கு தயாரானவள், சத்தம் கேட்டு அவசர அவசரமாகக் கைகளைக் கழுவிச் சத்தம் செய்துகொண்டு உள்ளே நுழைய, அங்கே அவளது கண்கள் குளமாகிப் போயின. தன்னுடைய ஒரே தம்பி மாஹிர் எப்போதும் போல் அன்றும் மிகவும் சோர்ந்துபோய்க் கண்கள் சிவந்தபடி எழும்ப முடியாமல் கட்டிலில் அமர்ந்தவாறு தன் காலைக் கடன்களை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

உடனே கணவனை அழைத்து அதற்கான உதவிகளைச் செய்தவள், தம்பியினுடைய முகத்தைக் கழுவி தலையணையைச் சரிப்படுத்தி மீண்டும் கட்டிலில் கிடத்தினாள். மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க தலையணையே தஞ்சமென இருந்தவனைக் குனிந்து முத்தமிட்ட அவளது கண்கள் கலங்கிப் போயின.

“உம்மா உம்மா... எப்ப பார்த்தாலும் நீங்க மாமாவோடையே இருக்கீங்க. எங்களோட உங்களுக்கு கொஞ்சம் சரி இரக்கமில்லையா? பேசாம எங்கள் நீங்க வேற எங்க சரி வித்து விடுங்களேன். அந்த வீட்டுக்காரர்கள் சரி எங்கள் நல்லா பாத்துக்குவாங்க.”

கோபத்தோடு கத்தியவாரே வெளியே வந்தான் ஷஹாமாவினுடைய மூத்த மகன் பர்ஹத். அவனுக்கு எப்போதும் மாமாவின் மீது ஒருவித கோபம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. காரணம் அவன் நினைப்பது போல் மாஹிர் அவனோடு எதுவும் பேசுவதில்லை. அவனுக்கு எந்த உதவிகளும் செய்வதும் இல்லை. அவன் பேச வந்தாலும் அவர் சரியாகப் பேசாததில் அவனுக்கு வருத்தம்.

அவருக்கு கை கால் தான் முடியாது போனாலும் அவரது வாய் நன்றாகத்தானே இருக்கிறது. அவரால் ஏன் என்னோடு பேச முடியாதென அடிக்கடி அவன் நினைத்து அவர் மீது கோபப்படுவதுண்டு. ஆனாலும் உம்மா சில போதுகளில் தன்னைவிட அவரையே அணைத்திலும் முற்படுத்துவதை எண்ணிப் பார்க்கையில் அவனுக்கு கோபம் கொப்பளிக்கும்.

அவசரத்திற்குக் கூட தன்னைக் கவனிக்காது மாமாவை இப்படி விழுந்து விழுந்து கவனிக்கிறாரே உம்மா என்றிருக்கும்.

உம்மா! மாமாவுக்கு என்ன நடந்துச்சு? அவர்ட கைகாலுக்கு என்னானது? எனக் கேட்கும் போதெல்லாம், அது சின்னதொரு விபத்து மகன். அதனால்தான் மாமாவுக்கு எழும்பி நடக்க முடியாமல்

போயிட்டு. இவ்வாறு கூறிக் கொண்டு தன் வேலைகளில் மூழ்கும் தாயைப் பார்த்து முறைத்து விட்டு ஓடிவிடுவான்.

தன்னுடைய நண்பர்கள் எல்லாம் என் மாமா எனக்கு அந்தக் கதை சொன்னார். இந்தக் கதை சொன்னாரென சிரித்துக் கொண்டு சொல்லும் போது, இவனுக்கு மட்டும் ஏகத்துக்கும் கவலை நிறையும்.

நேரம் பறந்து கொண்டிருந்தது. ஷஹாமா தன்னுடைய சிறியவனை பாடசாலைக்கு தயார்படுத்தி அனுப்புவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க, மீண்டும் ‘ஷஹாமா, ஷஹாமா’ என்றழைக்கும் சத்தம் கேட்டது.

ஷஹாமாவுக்கோ ஓடிச்சென்று என்னவென்று பார்த்துவிட முடியாத அவசரம். காரணம் மகன்மாரை பாடசாலை அனுப்புவதற்கு இன்னும் பத்து நிமிடங்களே மீதமிருந்தன. அதற்குள் முச்சக்கர வண்டிக்காரர் வந்து ஹோர்ன் அடித்து திட்டத் தொடங்கி விடுவார். இப்படியே கடந்த சில நாட்களாகத் திட்டு வாங்கி ஷஹாமாவுக்குப் பழகிவிட்டது.

‘மகன் நீங்க ரெடியாகியாச்சு தானே கொஞ்சம் மாமாவ என்னைனு பாத்துட்டு வாங்க.’ எனும் தாயின் கெஞ்சலில் பர்ஹத் பற்களை இறுகக் கடித்தவாரே சென்று, ‘என்ன வேணும்?’ என்றான்.

‘கொஞ்சம் தண்ணி...’ என்றார் அவனது ஒரே மாமா மாஹிர்.

‘இதுக்கு மட்டும் தான் நாங்க வேணும்.’ வாய்க்குள் முணுமுணுத்தவாறு தண்ணீரைக் கொண்டு போய் அவர் முன் நீட்டியபடி நின்றான். அவருக்குத்தான்

வாங்குமளவிற்கு கைகளில் சக்தி இல்லையே! என்ன செய்வார்.

இரக்கம் காட்டினோம். குறிப்பா ஒங்கட மாமா ரொம்பவே ஒங்கள நேசிச்சாரு.

“கொஞ்சம் பருக்கி விடு” என்றதும் அவனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

“தண்ணியைக் கொண்டு வந்து தந்தே பெரிசு” முணுமுணுத்தவாரே மேசை மீது வைத்து விட்டுச் சென்றுவிட்டான், பர்ஹத்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒரு நாள் வெளியூரிலிருந்து சுஜாத்தின் தாய் தன்னுடைய பேரக்குழந்தைகளைப் பார்ப்பதற்காக ஊருக்கு வந்திருந்தார். குழந்தைகள் இருவருக்கும் பாட்டி என்றால் அவ்வளவு பிடிக்கும். பாட்டியை உட்காரவைத்துக் கதைகள் கேட்பதில் அவர்களுக்கு பேரார்வம். ஆனால் இப்போதுதான் பர்ஹத் கொஞ்சம் வளர்ந்துவிட்டானே. அவனுக்கோ தன்னுடைய மாமாவின் கதையைப் பற்றிக் கேட்பதில்தான் பேரார்வம்.

“வாப்பம்மா. நீங்களாவது சொல்லுங்க. மாமாவுக்கு என்ன நடந்தது?” அவன் கேட்டதும் தொண்டையைச் செருமியவாரே சொல்லத் தொடங்கினார் சுஜாத்தின் தாய்.

“ஒங்கட உம்மாவுக்கு மாஹிர் மட்டும் தான் தம்பி. ஒங்கட உம்மாட உம்மாவும் வாப்பாவும் மெளத்தாகினதுக்கு பிறகு ஒங்கட மாமாதான் ஷஹாமாக்கு எல்லாமே. அதுலயும் அவருக்கு நீங்க ஏன்டா ரொம்பவே பிடிக்கும். ஏண்டா எங்கட குடும்பத்துல முதலாவது பொறந்த ஈரக்கொழுந்து நீங்கதான். அதனாலையோ என்னமோ தெரியாது நாங்க எல்லாருமே ஒங்களோட நிறைய

இப்படித்தான் ஒரு தடவை நீங்க சின்ன புள்ளையா இருக்கிற நேரம் ஒங்களுக்கு பெருநாள் உடுப்பு வாங்குறதுக்காக ஷஹாமா, ஒங்கட வாப்பா, மாஹிர், நீங்க, நான் எல்லாருமே ஒரு கடைக்கு போனோம். அப்பதான் ஒங்களுக்கு உடுப்பு வாங்குற ஆர்வத்துல எல்லாரும் ஒவ்வொரு உடுப்பா பார்த்துட்டு இருக்கிற நேரம், நீங்க மெல்ல மெல்ல நடந்து அப்படியே வீதிக்கு போயிட்டீங்க. திடீரென்று ஒங்களைத் திரும்பிப் பார்த்த ஒங்கட மாமா ஓடி வந்து ஒங்கள இழுத்து எடுக்கப் போக அந்த நேரத்துல சரியா ஒரு லொறி வந்து அவர் மேல மோதிட்டு. ஒங்கள காப்பாத்தின அவரால் அவர காப்பாத்திக் கொள்ள முடியாமல் போயிட்டு.” சொன்னபடியே கண் கலங்கினார் சுஜாத்தின் தாய்.

இதனைக் கேட்டவனது விழிகள் அப்படியே கலங்கிப்போக, ‘என்ன! நிஜமாவா? மாமா எனக்காகவா?...’ என்றபடியே ஓடிச்சென்றான் மாமாவின் அறைக்குள்.

எப்போதும் தயங்கியபடியே, ‘தண்ணீர் கொஞ்சம் கொண்டு வருவியா?’ எனக் கேட்கும் மாமாவை நோக்கி ஓடிச்சென்று கட்டிப்பிடித்துக்கொண்ட பர்ஹத்தை வினோதமாகப் பார்த்தார் மாஹிர்.

இதுவரை பர்ஹத்தை ஆட் கொண்டிருந்த கோபமெல்லாம் அவனை விட்டும் இப்போது மெல்லக் கரைந்து தரை வழியே வழிய ஆரம்பித்தது. மெதுவாக!

•••

கீவிதாவின் மனம் குமுறிக்கொண்டிருந்தது. அணை கடந்த வெள்ளம் போல கண்களில் நீர் வழிந்தோடிக் கொண்டிருந்தது. நினைத்து நினைத்து அழுதாள். கவலையுடன் கூடிய இயலாமை... அவளால் கோபப்பட மட்டுமே முடிந்தது.

“அவள் என் தங்கையல்லவா... எப்படி அவளால் இப்படி நடந்துக் கொள்ள முடிகிறது... எப்படி எனக்குத் துரோகம் செய்ய முடிகிறது... இதுவரை அவளுக்கு நான் எந்த கெடுதலும் செய்வதில்லையே... நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து என்னிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொள்கிறாள். நானும் எவ்வளவுதான் பொறுத்துக் கொள்வது...” - பெருமூச்சுக்களுடன்

கூடிய விம்மல்கள் அவள் தொண்டையை அடைத்தது.

“ஒவ்வொரு தடவையும் அவள் என்னுடைய எல்லாவற்றையும் பறித்துக்கொள்ளும் போதும் கவலையாய் இருந்தாலும் அக்கா என்ற பொறுப்புடன் எல்லாவற்றையும் அவளுக்காய் இழந்தேன்.” - மறுபடியும் கதறத் தொடங்கினாள்.

விட்டுக் கொடுப்பு!

ஆனால், இன்று அவளது தங்கை செய்த வேலை அவளால் பொறுத்துக் கொள்ளவே

முடியாது. இத்தனை காலமும் விட்டுக் கொடுத்தது தவறென்று அவளுக்குப் புரிந்தது என்ன தவறு செய்தாலும் குற்ற உணர்ச்சியே இல்லாமல் அவட்சியமாய் நடந்துகொள்ளும் அவளை நினைக்கும் போது எரிச்சலாய் இருந்தது. அம்மாவை நினைக்கும் போதும் அவளுக்கு கோபம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது.

“இந்த அம்மாவால் எப்படி அவள் பக்கம் மட்டுமே சார்ந்திருக்க முடிகிறது? நானும் அவள் பிள்ளை தானே... அக்கா என்றும் பாராமல் அவள் எனக்கு செய்யும் அநியாயங்களைக் கண்டும் காணாதது போல் எப்படி அம்மாவால் இருக்க முடிகிறது. சே... என்ன மனிதர்கள்...” இதயம் கனத்து நெருக்குகையில் உடுகள் கோணலாக, மறுபடியும் விசும்பத் துவங்கினாள்.

அவள் தலையை மெல்ல வருடின அம்மாவின் கைகள். “சரி விடுமா” அவ ஒன் தங்கச்சி தானே...” - வழக்கம் போல அம்மாவின் ஒரு பக்கச் சார்பான வார்த்தைகள் எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றியது போல் அவள் வேதனையை மேலும் கிளறிவிட்டது.

“போம்மா... நீ எப்ப பாத்தாலும் அவ பக்கம்தான் பேசுவ”

“அப்படி இல்லடா... அவ ஒன்ன விட சின்னவ தானே. கொஞ்சம் அட்ஜஸ்ட் பண்ணுடா...” என்ற அம்மாவின் வார்த்தைகளைக்

கேட்டவுடன், கவலையை மிஞ்சிய கோபத்துடன் வெடுக்கென தலையை உயர்த்தித் தாயை முறைத்துப் பார்த்தாள்.

“ப்ளீஸ்டா செல்லம், கொஞ்சம் அமைதியா இரு. அப்பா வந்தா உனக்கு புளா வாங்கித் தாரேன். ஓகேவா...” என்ற வார்த்தைகள் அவள் பிஞ்சு மனதுக்குப் புது எதிர்பார்ப்பைக் கொடுத்தது. ஐந்து வயதான கவிதாவிற்குள் கலர்கலராய் கற்பனைகள் வளரத் தொடங்கின.

“ப்ரோமிஸா... மா...”

“ப்ரோமிஸ்டா கண்ணா...”

குட்டித் தங்கையிடம் பறிகொடுத்த லொலிப்பை மறக்கத் துவங்கினாள். புதிதாய் இரட்டிப்பாய்க் கிடைக்குமென்று பூரிக்கலானாள்.

அந்நிமிட சந்தோசத்தில் மண்ணள்ளிப் போடுவது போல் அவளது லொலிப்பைத் திருடியது மட்டுமல்லாமல் அம்மாவின் பின்னால் ஒழிந்துக் கொண்டு கொஞ்சம் கூட இரக்கமில்லாமல் அதைக் காட்டிக் காட்டி அவளை உசுப்பேற்றிக் கொண்டிருந்தாள் சின்னப் பாப்பா சிந்துஜா.

“அம்மா... என்னோட தரச் சொல்லுமா...” என்று மறுபடியும் கத்தத் தொடங்கினாள் கவிதா.

...

மஞ்சள் கவிதைகள்

நினைவேட்டிலிருந்து...

உளருக்க ஒருத்தரம்மா
உயர்ந்த கதை சொல்லியம்மா
தான் பிறந்த உரின்னிலே
தகுதி மிக்க தலைவனம்மா

அதிரசம் போல பேச்சு
அதட்டல்தானே மூச்சு
நேர்மைக்கு நிழலிருப்பு
நெஞ்சமெல்லாம் அவர் நினைப்பு

கருவாட்டுக் கஸ்ஸா தந்து
காயங்களைச் சொன்னவரு
காத்தாடும் பொழுதிலும்சூட
கதைபுடிச்சி தந்தவரு

அருமையான உருக்குள்ளே
அன்புக்கொரு முத்துமீரான்
இலக்கியம் செய்து உரை
இலங்க வெச்சு பார்த்த மகான்

நாடகங்கள் சிறு கதைகள்
நாவலெல்லாம் எழுதினவர்
பூடகமாய் எத்தனையோ
பூஜ்ஜியத்தை திறந்தவரு

நாட்டிலுள்ள நாட்டாரியல்
பாட்டுகளைத் தொகுத்தவரு
நயமாகப் பழமொழிகள்
சேர்த்து வெச்சு எழுதினவர்
கோடையில மழை பொழிஞ்சா
குடையாக வந்துருவார்
ஆடை அலங்காரம் எல்லாம்
அழகாய் உடுத்துருவார்

முன்னோடி இலக்கியவாதி
எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின்
மறைவையொட்டி இயற்றிய
கவிதை.

வட்டை வரம்பினிலே
வடிவாய் நடந்து சென்று
கொட்டான் குருவி பற்றி
குறிப்பும் எழுதினவர்

கல்லாய் மனமிருந்தா
கனிய வெச்சி பார்த்திருப்பார்
பொல்லாத நெஞ்சுகளை
பூப்போல ஆக்கிருவார்

சிரித்துச் சிரித்து முத்து
சிரந்திக்க பகிடி சொல்லி
கரும்பாய் இருந்தவர்
காலன் அழைத்து விட்டான்.

- முஜாமலா.

நகரத்தை விட
கிராமத்தில்தான்
நிறைந்து கிடக்கிறது
மனிதாபிமானம்.

தண்ணீருக்கு காசிகொடுக்கத்
தேவையில்லை
உட்கார்ந்திருக்கும்
தெருவிற்கு சண்டை பிடிக்கத்
தேவையில்லை.

நிழல் தரும் மரங்கள் போல்
இடம் தரும் மனிதர்கள்
அதிகம்தான்.

புன்னகைக்க நேரமில்லாமலும்
இருந்து பேசுவதை மறந்தும்
இருக்கிற நகரத்தில்
கைபேசியுடன்தான்
அதிக உறவுகள்
ஊறிக் கிடக்கிறது.

அழகு என்பதில்

கிராமம் அழகு என்பதில்
நல்ல அமைதியைச் சொல்லலாம்
கிராமம் அழகு என்பதில்
நல்ல பண்புகளைச்
சொல்லலாம்.

மரணம் நிகழுமானால்
அதன் அடக்கஸ்தலம்
இங்கிருந்தால்
எனக்காக பிரார்த்திற்கும்
நல் உள்ளங்கள் வந்து செல்வார்கள்.

எனும் நம்பிக்கையை
அடி மனதில் ஏற்படுத்திச்
செல்கிறது
நான் சென்று வந்த கிராமம்.

•

சுவனத்தன் வைரங்களாய்...

அருளுக்கோர் இருப்பிடமாம்
அரேபியாவெனும் திருத்தேசமாம்
பெருமானார் நாயகம்
பிறந்திட்ட நல்லிடமாம்

போதமிகு இஸ்லாம்
பேரெடுத்த காலத்தில்
பாதகங்கள் ஒழித்திடவே
போரொன்று மூண்டதுவாம்

படைகொண்டு பகைவர்களுடன்
பத்ருப்போர் இடம்பெற்றதுவே
பலம்குறைந்த போதினிலும்
பெருவெற்றி கிடைத்ததுவே

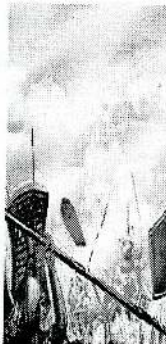
ரமழான்பிறை பதினேழினிலே
ரகசியமான பிரார்த்தனைகள்
நாயகமோ நெஞ்சருக
நாக்கொண்டு வேண்டினரே

சத்தியமும் அசத்தியமும்
தீவிரமாய் சண்டையிட
சங்கையின் ஒளியான
இறைபக்தி வென்றதுவே

நன்மையும் தின்மையும்
நேருக்குநேர் மோதிக்கொள்ள
நானிலத்திலைதனால் மகத்தான
நிறைமாரக்கம் வந்ததுவே

காரிருளும் பேரொளியும்
கத்திச்சண்டை புரிந்ததிலே
ஈடிணையில்லா எழில்மிகு
இஸ்லாம்தான் ஏற்றம்பெற்றது

ஆயுதங்கள் அதிகமில்லை
ஆளணியும் வெகுசொற்பம்
இறைநம்பிக்கை ஏராளம்
இறங்கியமலக்குகளோ தாராளம்

யுத்ததர்மம் போதித்து
யுத்திகளை அறிவித்து
சத்தியமாரக்கம் நிலைத்திடவே
சாத்தானியம் நகர்ந்திடவே

எம்கோமான் வழிநடத்த
எதிரிகளின் சிரமவீழ்த்த
ஏகனவன் உதவியோடு
எழுந்ததொரு பெருயுத்தம்

நோன்புடனே களமிறங்கி
நிதானமாகப் போரிடவே
நாட்டமது நடந்ததுவாம்
நேரியவழி வென்றதுவாம்

ஈமானிய பலத்தாலே
ஈருலகும் வென்றனரே
சாமானிய மக்களுக்காய்
சத்தியுத்தை நிறுவினரே

அட்டுழியம் செய்தவர்கள்
ஆக்கினைகள் புரிந்தவர்கள்
வேறுறந்த மரம்போலே
குடைசாய்ந்து போயினரே

அகிலத்தை அரவணைக்கும்
அன்பரசர் அண்ணலாரே
மகத்தான பெருவெற்றி
மாண்புடனே பெற்றனரே

ஷஹிதான ஸஹாபாக்கள்
சர்வவல்லவனின் தரஜாவில்
சுவனத்தின் வைரங்களாய்
சோதியுடன் இலங்கினரே

வீரியமிக்க ஈமானோடு
விதையான வீரர்களை
ரமழானில் நினைவுசுடர்ந்து
பெருமையுடன் போற்றிடுவோம்.

நீ -

எழுதாமலிருப்பது
உத்தமம்... என்கிறாய்.

சரி!

எழுதாமலே இருந்து விடுகிறேன்.

அப்புறம்

என்னிடம் ஏன் வருகிறாய்
கவிதை ஒன்று எழுதித் தரும்படி...

என்னுள்

'ஏதோ ஒன்று' இருப்பதை
உன்னால் உணர முடிந்த
பொழுதுகளிலும்
உன்னுள்ளான காழ்ப்பு
உன்னை உறங்க விடுவதாயில்லை.

சொல்வழி கேள்விகள் சுயம்

எழுதுவதை நிறுத்துவது
எனக்கு இலகு.
ஆயினுமதைத் தீர்மானிப்பது
என் 'எழுதுகோலின்' முடிபு!

•

சிறுகடிக்கும் சிந்தனைகள்

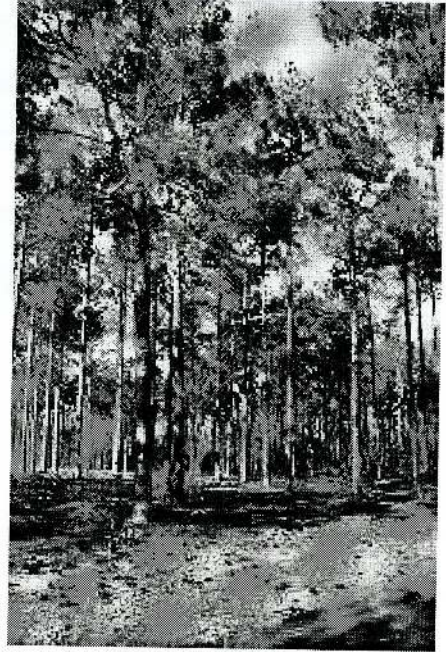
பீலிக் கரையில் வடியும்
நீர்த்துளியின் ஈரலிப்பு
என் உயிருக்குள்
ஊடுருவி இன்பமளிக்கிறது!

விண்ணை முட்ட
எத்தனிக்கும் மலைகள்
கனத்துப் போன மனதின்
காயங்களைத்
தூக்கி வீசுகிறது!

நெடியயர்ந்து வளர்ந்த
பைனஸ் மரங்கள்
வாழ்க்கை பயணத்தின்
புதிய நம்பிக்கையை
எடுத்துரைக்கிறது!

பஞ்சமில்லாமல் வீசும்
தென்றல் காற்று
என் நெஞ்சமெல்லாம்
மகிழ்ச்சி மழை தூவுகிறது!

இதமான பனிக்குளிரும்
என் இதயம் நனைக்கும்
தொடர் மழையும்
இந்த வாழ்க்கை
இன்னும் வேண்டும் என்கிறது!

பார்க்கும் இடமெல்லாம் தோன்றும்
பச்சை வெளி - என் மனக்
காயங்கள் ஆற்றும்
ஒளடதமாய் மாறுகிறது!

ஒற்றையடிப் பாதையில்
மிகவும் நேர்த்தியாக
என் சிந்தனைகள்
இன்னும் இன்னும்
தொடர்கிறது!!!

என்னிடம் கேட்டால்
அருவியின் சலசலப்பும்
அணிலினங்களின் பாஷையும்
அரியதோர் இசையென்பேன்

கடலின் அலையும்
அலையின் நுரைகள்
வெடிக்கும் ஓசையும் கூட
அமுத கானமென்பேன்

காற்றின் ஓசையும்
காதருகே கணவனின் மூச்சும்
நான் இரசிக்கும்
காதல் கீதம் தானென்பேன்

மழைக்கால மண்வெடிப்பும்
புற்றீசல் கிளர்ந்தெழும் ஓசையும்
கோடைகாலத்தில் மின்னலும்
மேகங்களின் மோதலும்
இசை தானென்பேன்

புள்ளினங்களின் ஓசையும்
மழையின் ஓசையும் கூட
இரசிக்கத் தெரிந்தவனுக்கு
நாதமென்பேன்

குயிலினதும் போத்தினதும்
கூடும் நேரக் கூவல்களும்
காதல் தொடர்பாடல்களும்
ஏழிசை நாதமென்பேன்

பூவினத்தில் மொட்டலரும் ஓசையும்
வித்துக்கள் வெடித்தும்
பரவும் சப்தமும் கூட
அழகிய இசையென்பேன்

அமுதம் பருகும்
தேனீக்களின் ரீங்காரமும்
இரசிப்பதற்கோர்
இன்னிசையென்பேன்

ஆவினத்தின் தேலும்
கன்றுகளின் குதூகலமும்
தாய்மடியில் தாலாட்டும்
சேய்வதனப் புன்னகையும்
கேட்டிட அழகிய நாதமென்பேன்

இயற்கையின் பசுமைகளிலெல்லாம்
வல்லினம் மெல்லினம் கலந்த
சப்தஸ்வரங்களாய் அத்தனையும்
அழகிய இசையென்பேன்

பாங்கொலியின் ஓசையும்
கோயில் மணியின் நாதமும்
காதொலிரும் அரிய
இறையிசை என்பேன்

இத்தனை அழகைப்
படைத்த இறைவன்
அண்ட சராசரங்களினதும்
இசை ஞானியென்பேன்

ஆதலால்
இசை இல்லா வாழ்க்கை
இங்கு சூனியமென்பேன்

உன்னை அறிவாய்

உன்னை அறிவாய்
சிந்தித்து உணர்வாய்

ஆற்றலை உருவாக்கினால்
சிகரம் தொடுவாய்

வாசிப்பை நேசித்தால்
அறிவை வளர்ப்பாய்

திறமைகள் இருந்தால்
சரித்திரம் படைப்பாய்

தடைகள் கடந்தால்
இலட்சியம் வெல்வாய்

முயற்சி தொடர்ந்தால்
இலக்கை அடைவாய்

உன்னத உழைப்பால்
உயர்வு பெறுவாய்

வளங்கள் நிறைந்தால்
மகிழ்ச்சி காண்பாய்

துயரங்கள் நீங்கினால்
நிம்மதி அடைவாய்

வாழ்வு சிறந்தால்
ஆனந்தத்தில் திளைப்பாய்...!
•

அவளின் துப்பாசை

உன் அலைபேசியாய் நானும்
ஆகிடல் வேண்டும்,

யாராய் நீ ஆகிட வேண்டும்?
எனக் கேட்கும் கேள்விக்கு!

உன்னை தொல்லை செய்தினும்
தொலைக்காது துணையென
றொடியின் சிமிட்டலில் தொட்டுக்கொள்ளும்
வேகத்தில் தொடும் தூரத்தில்

இரக்குமோ என அஞ்சி
உயிர்பித்துக் கொண்டே
அவ்வப்போது தடவியும் வருடியும் கொடுத்து
கைக்குள் பார்த்தமாய் அடங்கும் வகையில்
அடங்கலும் அடங்கியதாய்

தன் பிரதி என தன்மொத்தம் சேமித்த
தனக்கு மட்டும் உரித்தான
எவரும் தொட விரும்பாத
எவரிடமும் பகிர விரும்பாத

உடன் உறங்கி உடன் எழுந்து
ஒன்றாய் உண்டு பருகி என
எல்லாமுமாய் இருக்கும்

உன் அலைபேசியாய்
நானும் ஆகிடல் வேண்டும்
சில நிமிடங்களாய் ஏனும்
உன் அலைபேசியாய்
நானும் ஆகிடல் வேண்டும்

நச்சரிக்கும் என்று தூக்கி போட்டதும் இல்லை
பேசாது நீ அணைத்ததும் இல்லை
விழி மூடச் செய்யும் மோகனமாய்
உறக்கம் களைய முன்னே
அரைக்கண் தேடும் அழகியாய்

யாவரும் இருக்க
துணை என நீ அடைக்கலம் ஆகும்

தனிமை என நட்புக்கு கரம் கோர்க்கும்

எப்போதும்
நீ விட்டுப்பிரிய மறக்கும் ஒன்றாய்
அதுமட்டுமே அதுவும் இருக்க

எனக்கும் வேண்டியதெல்லாம்
உன் அலைபேசியாய்
நானும் ஆகிடல் மட்டுமேதான்

இயந்திரங்கள் எப்போதும் உயிர்ப்பதில்லை

உயிர் கொண்டவளை ஏனோ
இயந்திரமாய் ஆக்கிவிட்டாய்

கேட்பதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை
உன் நேசத்தினை தவிர

எனக்காய் எனக்கு மட்டும்
என்னது என்னுடையதாய் மட்டும் வேண்டும்

நீ வேண்டும்
அவ்வளவுதான்.

எதுவுமே சரியில்லை
எனத்தோணும்
ஒரு நாளில்
எங்காவது பயணித்தால்
எல்லாம் சரியாகிடும்
மிகப்பிடித்த யாரோடேனும் பேசினால்
எல்லாம் சரியாகிவிடும்
எதையாவது படித்தால்
எல்லாம் சரியாகிவிடுமென்று
நம்புகிறாய்

இல்லையேல்
வாட்சப்பினை அணைத்து வைத்தலோ
முகநூல் பக்கத்தினை தற்காலிகமாய்
நிறுத்தி வைத்தாலோ
சில நண்பர்களை தள்ளி வைத்தாலோ
போதும்
தனித்திருந்தாலே போதும்
எல்லாம் சரியாகிவிடுமென்று
நம்புகிறாய்

இல்லையெனில்
களையிழந்து கிடக்கும் வீட்டினை
சரிசெய்தாலோ
காடாகிவிட்ட தோட்டத்தினை சரி
செய்தாலோ
கலைந்து கிடக்கும் ஆடைகளை
சரி செய்தாலோ
எல்லாம் சரியாகிவிடுமென்று
நம்புகிறாய்

இன்னும்
தனது ஆடையணிகலன்களை
சரி செய்தாலோ
தனது கூந்தலை அழகாக வாரி
சரி செய்தாலோ

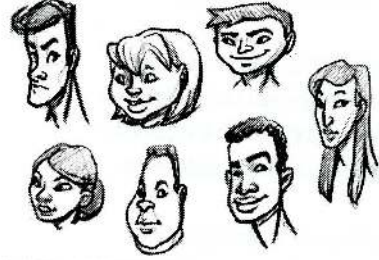
எல்லாம் சரியாகிவிடுமென்று
நம்புகிறாய்

இப்படித்தான்
சில வழக்கங்களை பின் தொடர்கிறாய்
புதிதாய் சில பழக்கங்களை
பற்றுகிறாய்
எவரையோ எதையோ நம்புகிறாய்
எதுவுமே சரியில்லை
எனத் தோணும் ஒரு நாளில்
எல்லாம் சரியாகிவிடுமென்று
நம்பிக்கையில்

சமயங்களில்
உங்களைப் போல்தான்
நானும்...
என்ன செய்வதென்று
தெரியாத நாளில்
இதையெல்லாம் செய்து கொள்வேன்...

பழக்குவற்றிஸ் பிடித்தவை

-கோகிலா
(தமிழ்நாடு)

நெருப்பின்மேல் நடனம் -இது
நிலையில்லா ஆட்டம் !
சறுக்கினால் சகதி நாற்றம் !
சரியில்லா நாட்டம் !
சிறுத்தை யென்று நரியொன்று
சிந்தனைகள் காட்டும் !
சிங்காரமாய் வலை பின்னிச்
சிலந்தி பாசங்காட்டும் !

கையோடு ஒட்டிவரும் - புதுக்
கைபேசியிலே உளர்க்
கதைகளெல்லாம் கொண்டு வரும்
கவர்ந்திழுக்கும் உன்னை !
உட்பேழை உள்ளே வந்து
உறவினைத் தொடர எண்ணும் !
உத்தமர்கள் வேடங் கொண்ட
உறநறியுமிங் குண்டு !

முகநூல் முகங்கள் !

எண்ணத்தில் தோன்றிடும் - பெரும்
உண்மைகளை உரைத்துநீ !
திண்ணமாக நிற்கவேண்டும் ! காணும்
திறன்களையும் பெருக்கிடு !
நல்லவற்றை மட்டும் தானே
நாடிச்சென்று உலகில் !
அல்லவை அகற்றி யுண்ணும்
அன்னமாகித் தெளியவேண்டும் !!!

...ரரசுகவியன் ரரசு வர்கள்...

கண்ணாடி பார்த்த குழந்தைக்கு
தோணியது
கண்ணாடியும் பொம்மைதானென்று

பாவம் குடை
நனைந்தபடியே வந்து
மூலையில் ஒதுங்கிக் கொண்டது

பாரம் சுமக்கிறேன் என்று
பாதணிக்க
தெரியாது

கனவில் ஓட்டிய
சைக்கிளை
காலையில் தேடினான் சிறுவன்

பூனைக்குத் தெரியாமல்
கவிதை உஊற்றி வைத்திருந்தேன்
கோப்பை குடித்திருந்தது

தலை குனிந்து
உழுவனை மதித்தன
நெற்கதிர்கள்

தூம்பிக்குப் பின்னால் ஓடிய சிறுவனுக்கு
வீட்டுக்கு வரும் வழி
தெரியவில்லை

தொட்டியைக்
கடலென்று நினைக்கக் கூடும்
வண்ண மீன்கள்

தென்னை மரம் ஏறுபவன்
வறுமை
பறித்தான்

சுடர் அணைத்த காற்றிடம்
சுடரைத் திருப்பித் தாவென்று கேட்டான்
ஞானி

மாங்காய் வரைந்து விட்டு
பழமாகும் வரை காத்திருந்தான்
மாணவன்

நீரில் நிலா பார்த்த குழந்தைக்கு
குளந்தான்
வானம்

ஐந்து ரூபா தொலைத்து
தூங்காத மகன் தலையணை கீழ்
நாணயம் வைத்தார் அப்பா

தன் நிழல் கண்டு பயந்த சிறுவனிடம்
அம்மா சொன்னாள்
அது தான்தான் என்று

நிலாக்குக் கல் எறிந்தான்
குளம்
கலங்கியது

•

- ராஜகவி ராகில்.

- ஆ. சார்லஸ்
(கமழ்நாடு)

படித்தவற்றில் பிடித்தவை

அப்பாவின் மிதிவண்டி

உளருக்குள் அப்பாவோடு
மிதிவண்டி பயணிக்காத,
பாதைகள் இல்லை.

அவர்கள் இருவருக்கிடையிலான
பந்தம் நெருங்கி,
சொந்தக்காரர்களென
மாறிப்போனது.

அப்பா மிதிக்கும் மிதியானது
மிதிவண்டிக்கு,
வலிக்காததுபோலவே இருக்கும்.

அப்பா
மறைந்த நாளிலிருந்து,
மிதிவண்டி
நீண்ட உறக்கத்திற்குப் போனது.

அவரின்
இழப்பை தாங்கொணா துயரத்தில்,
வடித்த சோகக் கண்ணீரில் - அது
துருப்பிக்க ஆரம்பித்திருந்தது.

ஏதோவொரு நாளில்
அப்பாவை
நினைக்க மறந்திருந்தாலும்,
மிதிவண்டியைப் பார்த்தவுடன் - அது
அவரின்,
நினைவை தூண்டிவிடுகிறது.

- புத்தளம்
ஸாலிஹ் அஸீம்.

மரணம் எனக்கு
மட்டுமல்ல.

நதியில் விழுந்த
காய்ந்த இலை நான்
மோதி மிதப்பதும்
காயம் சுமப்பதும்
எனக்கு வாடிக்கை.

ஜன்னல் ஓரத்து
மின்மினி பூச்சு
மின்னல் வெப்பத்தில்
தினம்
கருகிக் கிடக்கிறேன்.

கிள்ளி பார்த்து விட்டு
கன்னத்தில்
அறைந்து விட்டுப்
போகிறார்கள்
எனக்கு அது
பழகி விட்டது
அதனால் அதை
தாங்கிக் கொள்கிறேன்.

சில்லறையை
சுண்டி விட்டு
கல்லறையைக் காட்டுகிறார்கள்
மண்ணறைக்கு
அனுப்பி வைக்க
மல்லுக்கட்டி நிற்கிறார்கள்.

குருத்தோலை காய்ந்து
காவோலை ஆகி
மண்ணில் மடியும்
நொடி வாழ்க்கைக்காய்
சதி செய்து
சந்தோசம் படுபவரே
மரணம் எனக்கு மட்டுமல்ல
உங்களுக்கும்தான்.

•

காணாமல் போன
கவிஞனையும் தென்றல்
காற்றுப் போல்
கொண்டு வந்து சேர்க்கிறாய்
எங்கள் கரங்களில்...!

வார்த்தைகள்
இல்லை வர்ணிக்க
மருத மண் தந்த
எங்கள் வெண்ணிலா
கவிதை மஞ்சரி
காலாண்டு இதழினை...!

கவிஞர்களை வாழ்த்துவதில்
அல்லும் பகலும்
பெருமிதம் கொள்கிறாய்...!

என்றும் நேர்மை தவறாத
உன் சொல்லும், செயலும்
இன்பம்.
பவளம் போல்
ஜொலித்திடும் வெண்ணிலா
கவிதை மஞ்சரி...!

உன் நாமம் சொல்லும்
வரலாற்றுப் பக்கங்களை...!

இன்னும் நீ
தர வேண்டும்
பல வெண்ணிலா
வெளியீடுகளை...!

என்றும்
வாழ்த்துக்களுடன்...!
- கவிஞர் மலீஸ் அமீன்.

வெண்ணிலா கவிதை மஞ்சரி

வெண்ணிலா கவிதை மஞ்சரியின்
தொடர்ச்சியான வருகையும் வளர்ச்சியும்
கண்டு அவ்வப்போது நல்ல பல
கருத்துக்களைத் தெரிவித்துவரும்
அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும்
உள்ளங்கனிந்த நன்றிகள்.

தங்களது மேலான கருத்துகளையும்
விமர்சனங்களையும் பெரிதும் ஆவலுடன்
எதிர்பார்க்கிறோம். மேலும் எதிர்வரும்
காலாண்டிதழ்களில் ஏற்படுத்த வேண்டிய
மாற்றங்கள் அல்லது இதழ்களில் புதிதாகச்
சேர்க்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயங்கள்
பற்றியும் எமக்கு அறியத்தாருங்கள்.

உங்களது ஆக்கங்களை அழகிய மொழி
நடையுடன் எழுத்துப் பிழைகளின்றி எமக்கு
அனுப்பிவைப்பீர்கள்.

அனுப்பவேண்டிய வட்ஸ்அப் இல.:

077 6968671

மின்னஞ்சல்:

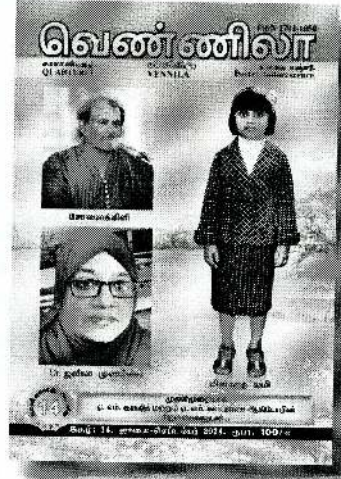
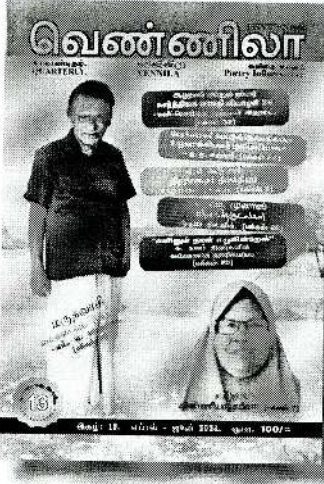
vennilakavithaimanjari@gmail.com

உங்கள் அபிமான காலாண்டுச்
சஞ்சிகையான வெண்ணிலா
கவிதை மஞ்சரியினைத்
தொடர்ந்து பெற்றுக்கொள்ள
விரும்புவீர்கள் சந்தாத்தாரர்களாகச்
சேர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

சந்தா பற்றிய விபரங்களை
மறு பக்கத்தில் பார்க்கலாம்.

- ஆசிரியர்.

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா. 800

வங்கியில் பணத்தை வைப்பிலிட்டு 0776968671 என்ற வட்ஸ்அப் இலக்கத்திற்கு வைப்புச் சீட்டின் நிழற்பிரதியையும் உங்களது தபால் முகவரியையும் அனுப்பிவைக்கவும்.

தொடர்ந்து நான்கு வெண்ணிலா காலாண்டிதழ்கள் தபால் மூலம் உங்கள் வீடு வந்து சேரும்.

வங்கிக் கணக்கு விபரம்:

எஸ். ஏ. அப்துல் கப்பார்
கணக்கிலக்கம்: 6106068
இலங்கை வங்கி,
கல்முனை.

S. A. ABDUL GAFFAR
A/C No. 6106068
Bank of Ceylon,
Kalmunai.

Specialised in Genuine 22ct Gold Jewellery...

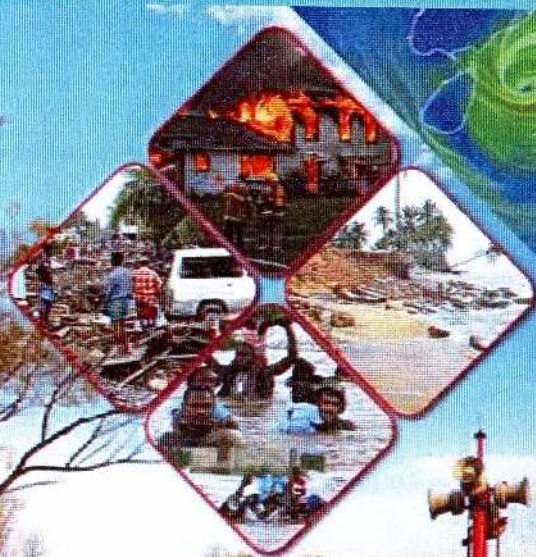
MANAL Jewellery

புன்னகை பெரங்கும் பெரன் ருகைக் கூடம்...

மனால் ஜாவலரி

No. 465, Mashoor Moulana Road, Maruthamunai-03
Tel : 067 222 5688, 077 600 2944

விரைவில் வெளிவருகிறது...

அறர்த்தங்களும் நுட்பம்

ஒரேக் நுபாயன்

வெளியீடு : ஆவணக்காப்பகம் - மருதமுனை

இச் சஞ்சிகை, இல. 378/2, ஸம் ஸம் வீதி, மருதமுனை-03, டிஜிட்டல்
இன். புரமேஷன் சிஸ்டம் (DTS) நிறுவனத்தினரால் பிரதான வீதி, மருதமுனை
Jesa Grafic இல் அச்சிட்டு ஒக்டோபர் 2024இல் வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

